

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૮ મું]

[અંક ૨ જો

માર્ગશીર્ષ

ધ. સ. ૧૯૫૧

૫ મી ડીસેમ્બર

વીર સં. ૨૪૭૮

વિ. સં. ૨૦૦૮

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મહારાગમ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૬-૦

પુસ્તક ૬૮ મું } માર્ગશીર્ષ { વીર સં. ૨૪૭૮
અંક ૨ જો. } વિ. સં. ૨૦૦૮

અનુક્રમણિકા

૧. શ્રી કર્હેટકપાર્શ્વનાથ સ્તોત્રમ્ ... (સંપા. મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી)	૨૫
૨. પ્રવાસ ક્યારે પૂરો થશે ? ... (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ 'સાહિત્યચંદ્ર')	૨૬
૩. ચિંતન ... (મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૨૭
૪. સ્વાતિ-ખિન્દુ ... (શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી)	૨૮
૫. સમાધિ-સોપાન ... (સં. ડૉ. વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ)	૩૩
૬. વિરહિણી ... (શ્રી પત્રાલાલ જ. મસાલીયા)	૩૫
૭. મહોપાધ્યાય ધર્મસાગર ગણિની જીવનરેખા ... (શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા M. A.)	૩૬
૮. સભાની કાર્યવાહીનો આઠ વર્ષનો સંક્ષિપ્ત રિપોર્ટ ...	૪૧
૯ ભાવનગર પાંજરાપોળનો ફાળો ...	...
૧૦ પ્રકીર્ણ ...	ટા. પે. ૩

ખાસ અપીલ

કાગળ તથા પ્રીન્ટીંગની મોંઘવારી હોવા છતાં સભાએ હાલમાં જ શ્રી ત્રિપાછરાલાકા પુરુષચરિત્ર પર્વ ૧-૨ ભાષાંતર છપાવેલ છે.

આ પુસ્તકની છઠ્ઠી આવૃત્તિ એ જ તેની લોકપ્રિયતાની નિશાની છે.

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજીએ પોતાના જ્ઞાનના નિચોડરૂપ આ ત્રેશઠ શલાકા પુરુષચરિત્રની રચના કરી છે, જે સરલ, સુગમ્ય અને બોધદાયક છે જેના પાને-પાને હિતોપદેશ ઠાંસી-ઠાંસીને ભર્યો છે. ઊંચી જાતના કાઉન આઠ પેજ સાઈઝના આશરે ચાર સો પાનાના આ દળદાર ગ્રંથનો સૌ કોઈ લાભ લઈ શકે તે હેતુથી આ ગ્રંથમાં સહાયની અપેક્ષા છે. સૌ કોઈ જ્ઞાનપ્રેમી સજ્જન જ્ઞાનપ્રચારનો લાભ મેળવી શકે તે હેતુથી છૂટક મહદ લેવાનું સ્વીકાર્યું છે તો યથાશક્તિ ફૂલ નહીં તો ફૂલની પાંખડીરૂપ મહદ મોકલી જ્ઞાન-દાનનો અપૂર્વ લાભ લેશો.

સહાયકોનું લિસ્ટ પુસ્તકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈનું અભિનંદનીય કાર્ય

ભાવનગર પાંજરાપોળ માટે એકત્ર કરેલ સુંદર ફાળો

વિ. સં. ૨૦૦૫ ના દુષ્કાળ સમયે ભાવનગરની પાંજરાપોળને સાતસો ઢોરો નિભાવવા માટે, રૂ. ૫૦૦૦૦) ની જરૂર પડી, જે ઉદારદિલ શેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈ

મગનલાલે સંસ્થાને વગરબ્યાજે લોનરૂપે ધીર્યા, તેવામાં સં. ૨૦૦૭ નો બીજો ભયંકર દુષ્કાળ આવી પડતાં જૂના દેવાને તથા નવા ખર્ચને પહોંચી વળવા માટે પાંજરાપોળ માટે ફંડ કરવાનું નિર્ણીત થયું અને પાંજરાપોળના પ્રમુખ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ, શેઠશ્રી ખાન્તિલાલ અમરચંદ વોરા, શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ તથા શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ શાહ સાથે મુંબઈ જતાં, તેઓશ્રીના શુભ પ્રયાસથી રૂ. એકાશી હજાર જેટલું સુંદર ફંડ ફક્ત આઠ જ દિવસમાં થયું છે. પરોપકારના દરેક કાર્યોમાં તેઓશ્રી હંમેશાં અગ્રગણ્ય જ રહ્યા છે, અને દરેક શુભ પ્રસંગની

માફક આ વખતે પણ પોતે કાંડે ઘા ઝીલી ફંડની શરૂઆત કરી અને પોતાના સ્નેહીજનોના સહકારથી મુંબઈખાતેથી રૂ. એકાશી હજાર એકત્ર કર્યાં છે, જે મૂંગી દુનિયાને આશીર્વાદ સમાન છે. શેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈના પુરુષાર્થ અને લાગવગથી મોટી રકમ એકઠી થઈ છે અને પાંજરાપોળને કટોકટીના સમયમાં જીવિતદાન મળ્યું છે. અમે ફંડ કમિટીને તેના પ્રયાસ માટે અંતઃકરણપૂર્વક અભિનંદન આપીએ છીએ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના અગ્રગણ્ય સભ્યોએ જીવદયાના કાર્યમાં હંમેશાં રસ લીધો છે. આ સભાના સદ્ગત પ્રમુખ શ્રી કુંવરજીભાઈ ઘણા વર્ષો સુધી પાંજરાપોળના સેક્રેટરી હતા. બે વખત દુષ્કાળ પ્રસંગે લોટરી કાઢી તથા ફંડ એકત્ર કરવાનો તેમનો શુભ પ્રયાસ હતો. તેઓશ્રી અને બીજા ગૃહસ્થો, દશેક વર્ષ પહેલાં, મુંબઈ શહેરમાંથી રૂ. પચાસ હજાર પાંજરાપોળના ફંડમાં લાવ્યા હતા. આપણી સભાના નાદુરસ્ત પ્રમુખશ્રી જીવરાજભાઈ પણ આ કાર્યમાં ઘણો રસ લે છે. તેઓ ઘણા વર્ષ પર્યન્ત પાંજરાપોળના પ્રમુખ હતા. તળીયતના કારણે

૨

હાલમાં તેઓ પાંજરાપોળના પ્રમુખની જવાબદારીમાંથી મુક્ત થયા છે. શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ આપણી સભાના ઉપપ્રમુખ છે અને શ્રી અમરચંદ કુવરજી સભાના સેક્રેટરી પાંજરાપોળની મૂકસેવા ઘણાં વર્ષોથી કરે છે. ઐટલે જીવહયા તેમજ પશુ-રક્ષણના કામમાં ભાવનગરમાં આ સભાનો સારો હિસ્સો છે.

મુંબઈખાતે મળેલ સહાયની યાદી નીચે પ્રમાણે છે.

સહાયકોની નામાવલિ

૭૫૧૧ શેઠ ભોગીલાલ મગનલાલ,
 ૫૦૦૧ શેઠ શાંતિલાલ મંગળદાસ,
 ૫૦૦૧ શેઠ ગુણવંતરાય ટી. કામદાર
 ૫૦૦૧ શેઠ માણેકલાલ ચુનીલાલ,
 ૫૦૦૧ એક સફ્ફૂહસ્થ
 ૫૦૦૧ શેઠ પ્રાણભાઈ ઝવેરભાઈ,
 ૫૦૦૧ એક સફ્ફૂહસ્થ
 ૫૦૦૧ શેઠ વાડીલાલ ચત્રભુજ હથુ,
 ૩૦૦૧ શેઠ મગનલાલ પરભુદાસ,
 ૩૦૦૧ શેઠ ભગવાનદાસ છગનલાલ,
 ૨૫૦૧ „ સર ચુનીલાલ ભાઈચંદ મહેતા
 ૨૫૦૧ શેઠ છગનલાલ કસ્તુરચંદ,
 ૨૫૦૧ એક સફ્ફૂહસ્થ
 ૨૦૦૧ શેઠ દલીપચંદ પરશોત્તમદાસ,
 ૨૦૦૧ શેઠ રતિલાલ વર્દમાન,
 ૧૫૦૧ શેઠ પુરુષોત્તમદાસ સુરચંદ,
 ૧૫૦૧ શેઠ ગોપાળદાસ પી. પરીખ,
 ૧૫૦૧ શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસી,
 ૧૦૦૧ શેઠ જમનાદાસ નરોત્તમદાસ
 ભાઉ ઝવેરી,
 ૧૦૦૧ શેઠ જે. ખુશાલદાસ,
 ૧૦૦૧ શેઠ છોટાલાલ જમનાદાસ,
 ૧૦૦૧ „ રામજીભાઈ હંસરાજ કામાણી
 ૧૦૦૧ શેઠ સી. પી. શાહ,
 ૧૦૦૧ શેઠ બદવજી નરશીદાસ,

૧૦૦૧ શેઠ રમણલાલ દામોદરદાસ
 (રેયોન મીલવાળા)
 ૧૦૦૧ શેઠ મણીલાલ દુલ્લભજી,
 ૧૦૦૧ શેઠ એ. એચ. લીવંડીવાળા,
 ૧૦૦૧ શેઠ પોપટલાલ કેવળદાસ
 ૫૦૧ શેઠ નરોત્તમદાસ કેશવલાલ,
 ૫૦૧ એક સફ્ફૂહસ્થ
 ૫૦૧ શેઠ વાડીલાલ દોલતરાય,
 ૫૦૧ શેઠ છોટાલાલ મગનલાલ
 (ખાનદાન),
 ૫૦૧ શેઠ આર. રતિલાલની કુંપની,
 ૫૦૧ શેઠ પરભુદાસ હરગોવિંદદાસ,
 ૫૦૧ શેઠ હેમચંદ ચત્રભુજ,
 ૫૦૧ શેઠ ચંદુલાલ ટી. શાહ,
 ૫૦૧ શેઠ છોટાલાલ જીવરાજ,
 (ગલીયા કોટવાળા)
 ૫૦૧ શેઠ ઓઘડભાઈ રામજી,
 ૨૫૧ શેઠ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ
 ૨૫૧ શેઠ મોતીચંદ ગિરધરલાલ
 કાપડીયા હ. હિંમતલાલ,
 ૨૫૧ શેઠ છોટાલાલ ગિરધરલાલ,
 ૨૫૧ શેઠ ચુનીલાલ માણેકચંદ,
 ૨૫૧ રા. બ. જશારામ ફતેહચંદ,
 ૨૦૧ એક સફ્ફૂહસ્થ હ. શેઠ
 પરશરામ પાડમલ,

(૧૦૦૪)

પુસ્તક ૬૮ મું.
અંક ૨ બે

: માર્ગશીર્ષ :

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

॥ શ્રીકર્હેટકપાર્શ્વનાથસ્તોત્રમ્ ॥

આનન્દનન્દકુમુદાકરપૂર્ણચન્દ્રમ્, વિશ્વત્રયીનયનશીતલભાવચન્દ્રમ્ ।
 ઉદ્દંડચંડમહિમારમયા સનાથમ્, નિત્યં નમામિ કર્હેટકપાર્શ્વનાથમ્ ॥ ૧ ॥
 નાથ ! ત્વદીયમુખમંડનમીક્ષમાણો, નાયં જનો લવણિમાપરિપારમેતિ ।
 પોતપ્રયત્નચલિતોઽપિ કદાપિ કિંવા, જક્લમ્યતે ચરમસાગરપુઁકરાન્તમ્ ॥ ૨ ॥
 કાન્તં તવેશ ! નયનદ્વિતયં વિલોક્ય, કારુણ્યપુણ્યપયસા ભરિતં સરોવત્ ।
 મલ્લોચને હરિણવત્ ચપલે ચિરાય, સન્તોષપોષમયતાં શ્રુતિ દાહતપ્તે ॥ ૩ ॥
 કલ્પદુષો મમ ગૃહાક્ષણમાગતોઽય, ચિન્તામણિઃ કરતલે ચટિતોઽય સઘઃ ।
 યદ્યાશ્રિતા મમ પદો મુરધ્નેનુરેવ, યદ્ભેટિતોઽસિ કર્હેટકપાર્શ્વદેવ ॥ ૪ ॥
 સિદ્ધાનિ મેઽય સકલાનિ મનોગતાનિ, પાપાનિ પાર્શ્વજિન ! મે વિલયં ગતાનિ ।
 યાચે ન કિંચિદપરં ભવતો ગમીરમ્, ધ્યાનં તવાસ્તિ યદિ મે હૃદિ મેરુહીરમ્ ॥ ૫ ॥

સંપા-મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી

પ્રવાસ કરારે પૂરો થશે ?

(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ, “સાહિત્યચંદ્ર” — માલેગામ)

(ભુજંગપ્રવાત.)

અનંતા જરા જન્મ ને મૃત્યુ ફેરા, અહો ! ફર એ માર્ગ સંસારકેરા;
પ્રવાસે જીવો નીકળ્યો હું સદાનો, અહો ! ચક્રમાં ગૂંચવ્યો ખાસ જાણો. ૧
ખરો થઈ ફરું છું સદાનો પ્રવાસી, ગયો કાળ એવો અનંતો ઉઠાસી;
થયો ક્યાં થકી તે શરૂ હું ન જાણું, થવાનો કિહાં પૂર્ણ તે ના પિછાણું. ૨
કયું ધ્યેય મારું ન જાણું ન કાંઈ, થઈ આંધળો હું ફરું જાણુ ભાઈ;
અહો ! કેટલો દીર્ઘ મારો પ્રવાસ, કહો કેટલો કાળ લાંબો પ્રવાસ. ૩
થયો જન્મ ક્યાં માહરો કોણ કાળે, અહો ! દીર્ઘ ચિંતા સદા ચિત્ત ખાળે;
સદા રાત જાગે ઊગે દીન નિત્ય, જીવો ચક્ર એ દુષ્ટ ચાલે પ્રશસ્ત. ૪
ગયા માસ ને વર્ષ સંવત્સરો કેઈ, યુગો આથમ્યા છે મને સાથમાં લેઈ;
જીવો કાળનું એ મહાચક્ર મોટું, નહીં અંત એનો વસે દીર્ઘ મોટું. ૫
કેઈ દેહ છોડ્યા કેઈ માય ખાપ, કેઈ જોડીયા ફૂટ સંબંધ આપ;
રડાવ્યા ઘણાને ફૂડા પ્રેમ તોડી, હસાવ્યા કેઈ લોકને પ્રેમ જોડા. ૬
રમ્યો નાટ્ય નાચી વિસજ્યો તથાપિ, ફરી વેશ ખીજો કર્યો તે ઉથાપી;
હજી અંત દીસે ન મારા પ્રવાસે, વિના હેતુ ચાલ્યો ન આત્મા વિકાસે. ૭
મને દાખવો અંત એ ચાલવાનો, કયો માર્ગ ટૂંકો શ્રમો ટાળવાનો;
હવે થાકીયો હું ઘણું દીર્ઘ ચાલી, ઘણું દોડીયો હું સદા મૂક વાળી. ૮
અનંત શ્રમો વેડીયા થાક લાગ્યો, અહો ! માહરો સર્વ ઉત્સાહ ભાગ્યો;
ખતાવો મને કોઈ એવો ઉપાય, ટળે એ સદાના પ્રવાસો અપાય. ૯
પ્રવાસો સદાના નહીં કોઈ અંત, અહો છૂટવા દાખવો કોઈ સંત;
ટળ્યો જેહનો હોય એહ પ્રવાસ, મને દાખવો કોઈ એવો સુવાસ. ૧૦
મને કોઈ ભેટે ખરો સંત સાધુ, અહો ! તેહની સાઘથી કાર્ય સાધું;
અનાદિ ખરો એહ સંસાર મોટો, પડ્યા ચક્રમાં સર્વ દુઃખે ન ટોટો. ૧૧
મને ટાળવો છે કરી એહ સાંત, થયું માહરું ચિત્ત સંજ્ઞાંત પ્રાંત;
ખતાવો મને ટાળવા સર્વ ફેરા, ઉપાયો ખરા સાધુ ને સંતકેરા. ૧૨
થવું છે મને સુક્ત સંસાર ટાળી, જરા મૃત્યુ ને સર્વ સંતાપ ખાળી;
અહો હે પ્રભો ! ઊગશે દીન એવો, મને લાગશે ધન્ય પીયૂષ જેવો. ૧૩
સહુ એ પ્રવાસી ખરો માર્ગ પામો, ખરું સન્નિદાનંદનું રૂપ જામો;
ખરી ભાવના એહ ખાલેન્દુની છે, થજો પૂર્ણ સાધુકૃપાથી ખની જે. ૧૪

== ચિં....ત....ન ==

આમ જો, જમણી બાજુ નહિ, પણ તારી ડાબી બાજુ. ગઈ કાલે અહિં, સામે પેલો વડો કેવો શોભતો હતો ! એની કેવી મધુરી ઘટાઘાર હાયા હતી ! લાં કેટલાં પંખીઓ કિંહોલ કરતાં હતાં ? આપણે પણ, ધણીવાર, લાં જમને વિશ્રાન્તિ લેતા અરું ને ? પણ આજ ? આજ તો ત્યાં હાયા પણ નથી, પેલો મોટો વડો પણ નથી અને ત્યાં આનંદથી નૃત્ય કરતાં પંખી પણ નથી !

આજે એક વાવાઝોડું વાલું ને એ મહા-વડો મૂળમાંથી ઊખડી ગયો !

શું ગઈ કાલે આપણે કે કાંઈએ પણ એવી કંપના કરી હતી કે, આવતી કાલે આ મહાવૃક્ષ મૂળમાંથી ઊખડી જશે અને પાન્યને અને પક્ષીઓને આનંદ આપતો આ વડ, સદાને માટે વિલીન થઈ જશે ?

મિત્ર, મિત્ર ! આ પ્રસંગ તું તારા ધ્યાનમાં લે. ન ફૂલા. જરા વિચાર કર. આજનું સુખ જોઈ, તું મનમાં મલકાય છે, તારો વૈભવ જોઈ, તું પ્રસન્ન અને છે, હર્ષથી નાચે છે, આનંદમાં માચે છે; પણ મારા ભાઈ ! જરા વિચાર કરવા ઊભો રહે. આ સુખ સદા રહેવાનું છે ? આ વૈભવ નિત્ય ટકવાનો છે ? આ સાધનો તને શાશ્વત શાન્તિ આપવાનાં છે ? અરે ! કેમ ભૂલી જાય છે તું ? ધણી વાર તો સુખનાં એક જ કંગલા પછી, ભયંકર દુઃખ વાટ જોઈને જ ઊંચું હોય છે ! માત્ર એક જ પળ પછી એ અણધારી રીતે ભેટી પડે છે, અને એનો ભેટો થતાં, તારાં આ સાધનો કયાં ચાલ્યાં જશે એની તને ખબર પણ નહિ પડે.

સુખનાં સ્વપ્નો સળગી જશે, અરમાનોની સૃષ્ટિ નષ્ટ થશે, દુઃખના પર્વતો તૂટી પડશે, આનંદની દુનિયા ઊડી જશે, આશ્વાના મીનારા ઝોગળી જશે અને વિપત્તિની રાત્રિ, તારી ચારે તરફ છવાઈ જશે; ત્યારે તારી નજર ક્યાંય નહિ પહોંચે, અન્ધકારને લીધે તું એક પગલું પણ નહિં ભરી શકે, તારી સાથે ગેલ કરનારા મિત્રો અદૃશ્ય થશે, વાતો કરનારા ખસી જશે-માત્ર દુઃખ, તારાં ન ઇચ્છવા છતાં, સાથીદાર બની જશે; માટે આ ઢળી પડેલા વડલા પર એક પળ શાન્ત નજર નાખ. વૈભવના ઘેનને ઉતારી, સ્વસ્થ થઈ વિચાર કર.

તું જે દોરી પર નાચી રહ્યો છે, તે દોરી કાચા સૂતરની છે. એને તૂટતાં વાર નહિ લાગે, અને દોરી તૂટશે એટલે તને જોઈ ખુશ થનારા-તાળીઓ વગાડનારા એક મંદ રિમત કરી ચાલતા થશે. કહેશે-કેવો મૂખ ! ખૂબ નાચતો હતો, પાગલ બનીને ફૂંદતો હતો, પણ એટલું જ બાન ન રાખ્યું કે-આ દોરી કાચા સૂતરની હતી !-જોનારા આટલા શબ્દો બોલી ખસી જશે, પણ તારું શું થશે તેની કંપના મને ધ્રુજવે છે. હાડકાં ભાંગી જશે, અપંગ બની જઈશ; માટે, ઓ અનન્તના પ્રવાસી ! આ પડેલા મહાવૃક્ષને જોઈ જીવનનો વિચાર કર !

મુનિશ્રી ચંદ્રમલસાગરજી (ચિત્રલાલ)

સ્વાતિ-ખિન્દુ

(લેખક:—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી)

ચોર પિતા-પુત્ર

‘સ્વાતિ’ એ સત્યાવીશ નક્ષત્રોમાં એવું ચમત્કારી ગણાય છે કે એ વેળા જે વર્ષા થાય છે એ અતિ ફળદાયી નિવડે છે અને એ વેળા જળના જે ખિન્દુઓ કાળી માછલીના પેટમાં પડે છે એ સાચા મોતીરૂપે તૈયાર થાય છે. કુદરતની ઉક્ત લીલાને અંધ એસે એવું એક દૃષ્ટાંત ભગવંત શ્રી મહાવીર દેવના સમયે અનેહું અહીં રજૂ થાય છે.

વૈભારગિરિ એ રાજગૃહી જેવી મહાન નગરીની સમીપમાં આવેલ પાંચ ટેકરીઓમાંની એક. એની વનરાજી અને જુદા જુદા એકાંત પ્રદેશો જેમ સંત-મહંતને ધ્યાન અને આત્મચિંતવન માટે ઉપયોગી, તેમ એની અંધારી કંદરાઓ-અંધકારભર્યા ભોંયરાઓ એ ચોર-લૂંટારાના યુક્ત નિવાસો માટે કામમાં આવતાં સ્થાનો ટૂંકમાં કહીએ તો પ્રકાશ અને અંધકારરૂપ વિરુદ્ધ સ્વભાવી યુગલ માટેનું સંયુક્ત સ્થળ તે વૈભારપર્વત.

આશ્ચર્ય પણ શા માટે? વિરુદ્ધ પ્રકૃતિધારી જોડલા આજકાલના નથી પણ અનાદિ કાળના અસ્તિત્વવાળા છે. પ્રકાશ-અંધકાર, જ્ઞાન-અજ્ઞાન, સત-અસત આદિ કંષક. એકના અભાવથી બીજાના અસ્તિત્વની પ્રતિત્તિ મળે છે; એટલે ઉભયના સહચારથી અભયબી ધરવાનું કારણ નથી.

એવી એક કંદરામાં, જ્યાં સહસ્રરશ્મિના કિરણોનો પ્રવેશ તો નહીં જેવો લેખાય પણ તેજસ્વી ને પાણીદાર હીરા, મણિ અને રત્નોના ઢગથી ઝળઝળાયમાન વાતાવરણ સર્જાયું છે, અંધકારની અસર જણાતી પણ નથી, એવા એક ખંડના મધ્યભાગે સુંવાળી શય્યામાં એક પુરુષ વ્યક્તિ, રોગથી પીઠાષ્ટ, સાવ નંખાઈ ગયેલી દશામાં પડેલી દૃષ્ટિ-ગોચર થાય છે. નજીકમાં દવાના પડીકા, અને પાણી તેમજ અન્ય પ્રવાહી પદાર્થો પડેલાં છે. બાજુમાં જેના અંગે અંગમાંથી ચોવન થનગનાટ કરી રહ્યું છે એવો એક તરુણ, ખાલામાં કંધક ઓસડ ઓગાળી, આજની પી જવાની પ્રાર્થના કરતો નજરે પડે છે. એના મુખમાંથી બહાર પડતાં શબ્દો સંભળાય છે કે-પિતાજી! દયો, આ દવા. વૈભારાજે કહ્યું છે કે એનાથી જરૂર ફાયદો થશે.

ફાયદો! હી, હી, હી! મારા ગાત્રો જ આગાહી કરી રહ્યાં છે કે ઉઠાંગીરીની ધડીઓ ગણાઈ રહી છે! મગધ જેવા મહાન દેશમાં મારી ચૌર્યકળાથી મશહૂર અનેલો હું આ રોગથી હતાશ થયો છું એમ ન સમજાશ. દીકરા! અધા રોગના ઉપાય છે પણ મરણરૂપ મહારોગનો ઉપાય નથી! એક કવિનું વચન મારા હૃદયમાં રમી રહ્યું છે અને તે એ કે—

થતાં દરખારનો ડંકો, રહે નવ ગર્વ ખંકાનો;

શૂરાનો પણ સમય આવે, સમાધમાં સમાયાનો.

એટલે મને મરણ આવે તેની બીતિ નથી. એને મૂઠીમાં રાખીને તો આ સંપત્તિના ઢગ ખડકયા છે! ઐહિક ભૂપ જેવા પ્રતાપી રાજવીના રાજ્યમાં મેં જેવી તેવી ચોરીઓ

કરી નથી. મરણાંત સાહસ ખેડ્યા છે ! બલભલા નગરરક્ષકોને ઉઠાં બણ્યાવ્યા છે ! ચોકીદારોની આંખમાં ધૂળ નાંખી, શ્રીમંતોના ખીસા પર કાપ મૂક્યા છે ! પીછો પકકનાર સૈનિકોને બમમાં નાંખી, અરે ! હાથવેંતમાં આવવા ટાણે, હાથતાળી આપી હું આપ્યાદ છટકી ગયો છું ! સાહસ વિના લક્ષ્મી સાંપડતી નથી અને મેં એમાં પદારોપણ કર્યા પછી, એને એટલી હદે વિકસાવ્યું છે કે તારી આસપાસ જે આ ઝળહળતો મંજ જણાય છે એ એના ફળરૂપે પ્રાપ્ત થયેલ છે અને એક નામીયા ચોર તરીકે માત્ર રાજગૃહમાં જ નહીં પણ સારાયે મગધ દેશમાં-એના દરેક ખૂણામાં, અને બહારના કાશી-કોશલ પર્યંત આ લોહખુરનું નામ મશહૂર બન્યું છે.

પિતાશ્રી ! તો પછી આપશ્રીના ચહેરા પર નિસ્તેજતા કેમ દેખાય છે ?

રોહણ ! એ કહેવા સારુ તો તને ખાસ બોલાવી મંગાવ્યો. યમરાજનું તેડું હાથવેંતમાં પામી જનારો હું હવે આ ઓસડીયાંના ઘુંટકા ગળે ઉતારવા નથી ઇચ્છતો. મારા મનમાં જે એક ચિંતા ધર કરી બેઠી છે તે એટલી જ કે-તું મારી આ નામના જીવતી રાખશે કે એને નષ્ટ થવા દેશે ?

તું મારો એકલવાયો પુત્ર છે અને મરતી વેળા હરકોઈ બાપને એ આશા તો રહે કે પુત્ર ધંધાને વધારે ખેડે અને પિતાની આબરૂમાં વધારો કરે. અરે ! બાપ કરતાં બેટો જ સવાઈ નિવડે. દુનિયા બહે ચોરીના ધંધાને હલકો માને, એને નિંદે, અને રાજસૂતા એ માટે કાનૂનો ઘડે, તુરંગો ઊભી કરે, અને પકડવા સારુ સૈનિકોની ફોજ રાખે. છતાં એ પણ સાચું છે કે પ્રમાણિકતાથી વેપાર ખેડી કેટલા ધનવાન બને છે ? આડાઅવળા પાસા ફેંક્યા વિના, જાતજાતના સાહસો ખેડ્યા વગર, ઢગલાબંધ ધન સાંપડતું નથી જ. કોઈ ઉધાડા ચોર, તો કોઈ ઢાંક્યા ચોર ! ઉપર વર્ણવ્યા એવા રક્ષણ સાધનો અવગણીને, કળા-કૌશલ્ય દાખવીને, પારકાનું દ્રવ્ય હરવું અને પકડાયા વિના સહીસલામત છટકી જવું એમાં ઓછી આવડત નથી. તેથી જ શરૂમાં જણાવ્યું તેમ આ એક કળા છે. મરણ પથારીએ પડેલા પિતાની છેલ્લી અભિલાષા એ જ હોય કે પોતાના વારસના હાથે વંશ-પરંપરાનો વ્યવસાય ચાલુ રહે.

પિતાશ્રી, તમારી વાત સાચી માનીને, એની તાલીમ મેળવીને આજે હું આપણા એ ધંધાને ખીલવી રહ્યો છું. તમારી ધ્યાન બહાર એ વાત નથી, તો પછી આ શંકા ધરવાને શું કારણ છે ?

રોહણ ! કારણ ન હોત તો હું આમ રામની રામાયણ કંરત ખરો ? કેટલાક સમયથી એક શ્રેષ્ઠપુત્ર નામે અહંદાસ તારો મિત્ર થયો છે. એની સોબતમાં તું બેએક વાર, તેના મહાત્મા જે ધર્મદેશના આપવા અવારનવાર પધારે છે તે સાંભળવા પણ ગયેલ. એથી મારા મનમાં શંકા જન્મી છે કે-જો એ જાતનું ઉપદેશ-શ્રવણ ચાલુ રહેશે તો, જરૂર તું આ ધંધાથી હાથ ઉઠાવી લેવાનો, કરી કમાણી વેઢરી દેવાનો.

એ સંતો-મહંતોને કોઈ જાતની મહેનત કરવી નહીં, અંગે પરસેવો ઉતારવો નહીં,

અને અમુકમાં દોષ અને અમુકમાં પાપ એમ સંભળાવતા ઝોળી લઇને નીકળી પડવું. ભકતોના રોટલા પર તાગડધીન્ના કરવી અને બીજની રોજી પર છીણી મૂકવી.

મુરબી ! હવે વાત સમજાણી. મિત્ર છે એ વાત સાચી, અને એની સાથે હું કુતૂહળ દ્રષ્ટિએ ઉદ્યાનમાં ગયેલો એ પણ સાચું. એથી તો આપણા ધંધાને લાભ થવાની ખાતમીઓ મળી છે. બહારથી સાદા દેખાતાં, છતાં ધર્મના નામે વરસી જતાં ધનિકાના નામ મેં મેળવ્યા છે. એ પછી એમાંનાં બે ત્રણના ઘર પણ ફાંફા છે ! મારા પત્થર જેવા હૃદય પર એ વાણીની જરા પણ અસર થવા દીધા સિવાય, મારી છુપી હિંમત મિત્રને કળાવા દીધા વગર ઉપરનો સ્વાંગ આબેહૂમપણે ભજવ્યો છે. સમુદ્રકંઠે જેવી ભક્તિ બગલાઓ દાખવે છે એવી જ આ બગલકિત છે.

શાળાશ્રમ, રોહણ, તારા વચનથી મને આશ્વાસન મળે છે. એવા વાણીવિલાસ કરનારા તો આ ધરતી પર ધણા ફૂટી નિકળે છે ! ધર્મના નામે ધેલછા આદરનારા પણ આ ધરતી પર ધણા નિકળે છે ! ધર્મના નામે ધેલછા આદરનારાનો પણ ટોટો નથી જ. પણ આપણા જેવા વ્યવસાયીને કંઈ ઝેરાં-છોકરાં મહાજનમાં ખેસાડવા ન પાલવે. કરતા હોઇએ તે કર્યા જવું અને ચાલાકીથી કામ લેવું કે જેથી કાળી કગલીવાળા હાથ ધસતા રહે ! જો કે તારા જવાબથી મને ખાત્રી થઇ છે કે તું મારા નામને ઝંખપ નહીં આવવા દે છતાં મારી એક વાત પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ બની નહીં સ્વીકારેલાં લગી મારો જીવ મતે નહીં જાય.

પિતાશ્રી, એ વાત જરૂર કહો; પણ આ દવા પ્રથમ પી જવ કે જેથી નિરાંતે વાત કરી શકાય. એસડ એ તો સાધન છે.

ભાઈ, એ દવાનું નામ જવા દે. તૂટેલા તારને સાંધવા પ્રયાસ કરવો ત્યારે જ સફળ થાય કે એ તુટ નજીવી હોય પણ જ્યાં કકકા થઇ છૂટા પડેલા ધાગા જ હોય ત્યાં એક સાંધતા તેર તૂટે જેવી દશા થાય ! મારી કાયામાં જે ધમણ ચાલી રહી છે એ જોતાં રોગ દવાથી સાધ્ય નથી, જરા પવાલામાં પાણી આપ એટલે ગળે સોસ પડી રહ્યો છે તે છીપાવી જે કંઈ કહેવાનું છે તે કહી નાંખું.

રોહણે પાણી પાચું અને લોહપુર ગળું ખોખરું કરી બોલ્યો-વત્સ ! જીવનમાં કાષ્ટપણ વાર, પેલા મહાવીર જે ઠેરઠેર ભ્રમણ કરી કહી રહ્યા છે તે સંભળવા જઈશ નહીં. તારા કાને તેમના ઉપદેશનો એક પણ શબ્દ પકવો ન જોઈએ. મારી સામે તેમ કરવાની પ્રતિજ્ઞા દ્યે એટલે મને નિરાંત થાય.

ઉપરનો આખો ય વાર્તાલાપ એ પિતા-પુત્ર વચ્ચેનો હોઇ એટલો સ્પષ્ટ છે કે એ અંગે એટલું જ કહેવું પર્યાપ્ત થશે કે પિતા એ લોહપુર નામા મગધનો નામીઓ ચોર હતો અને એણે ચોરીના ધંધામાં વિપુળ ધન એકઠું કર્યું હતું, વૈભવાગિરિની યુક્ષમાં એવી રીતે સંતાડ્યું હતું અને જીવનના છેડા સુધી એવી ચાલાકીથી કામ લીધું હતું કે

જેથી રાજસુભટોના સકંજમાં તે સપડાયો નહોતો. ‘શેરલોક હોમ્સ’ના પરાક્રમ જે વીસમી સદીમાં હજારોને અભયથી પમાડે છે અને ઈંગ્લેન્ડની બુદ્ધિપ્રભાને કસોટીએ ચઢાવે છે એવા જ કામો આ લોહપુરના હાથે થયેલાં, પણ એ કાળ વિલક્ષણ હોવાથી, એની સર્વ નોંધો પાનાં-પુસ્તકે ચઢી નથી. આજે એ નામીયો ચોર મરણપથારીએ પડેલ જોષ ગયા, અને એનો પુત્ર રોહણ જે ‘રોહિણીયાચોર’ તરીકે સાહિત્યના પાના પર ઝળક્યો છે એ પણ ‘આપ તેવા એટા’ જેવી કહેવતને યાદ કરાવે તેવો હતો. એની વાતમાંથી જ ‘પાકા ચોર’ તરીકેની આવડત જણાઈ આવે છે. એના બાપે ધર્મના ઓથા હેઠળ ન તો ચોરી કરી હતી કે ન તો ધર્મના પડછાયે ગયો હતો જ્યારે આ દીકરાએ તો એક પગલું આગળ ભરી, અર્હદાસ જેવા જૈનધર્મી જોડે મિત્રતા જોડી હતી, અરે ! ધર્મશ્રવણ કરવાના મીષે એ ઉદ્ધાનમાં સંતોના પગલાં થયેલ ત્યારે ગયેલો પણ ખરો ! પણ વર્તનમાં નીતિ-કારના ટંકશાળી વચન—‘મધુ તિષ્ઠતિ જિહ્વાયે હૃદયે તુ હલાહલમ્’ જેવું જ.

મુખ મીઠા, જૂઠા મને જી, ફૂડકપટનો રે કોટ;

જીભે તો જી જી કહેજી, ચિત્તમાંહે તાકે ચોટ.

પ્રાણી ! મ કરીશ માયા લગાર.

એ કવિશ્રી ઉદયરત્ન ગુર્જીત વાક્ય જેવું વર્તન. કોનું ધર ફાડવાથી ઢમલાખંધ ધન મળી શકે તેમ છે તે જાણવા અથવા તો ઉપરથી સાદાર્થ ધરતા છતાં મહારિક્ષધારી કોણ કોણ છે તે જાણવા સારુ જ આ દોસ્તીનો સ્વાંગ સજોલો ! અર્હદાસ જેવા ભદ્રિક જીવથી આ ચાલ્યાજી ક્યાંથી પારખી શકાય ? એના અંતરમાં એક જ વાત રમતી હોય કે—ભલેને એ ચોરનો દીકરો છે છતાં મહાત્માની વાણી કાને પડશે તો બોધ પામશે અને ચોરીની ખૂરી લત છોડી, કોઈ સારા ધંધે વળગવાનું મન થશે. ઓછો જ કંઈ એવો નિયમ છે કે ચોરનો દીકરો ચોર જ થાય.

તરત જ એના સમર્થનમાં કાલસૌકરિક કસાઈના પુત્રના જીવન-પરિવર્તનની વાત યાદ આવે. અભયકુમાર જેવા સજ્જનની મૈત્રી અને યુરુમહારાજના ઉપદેશનું જ એ પરિણામ ચક્ષુ સામે તરે. અહીં પણ પોતાની મારફત આ રોહિણીયાનું જીવન કેમ બદલાઈ ન જાય. ધર્મશ્રેયમાં મહાપાપીઓ અને નિમિત્ત મળતાં મહાન હત્યારાના જીવનપદ્ધતિ થયાના ઉદાહરણો નોંધાયા છે. એમાં દ્રઢપ્રહારી અને ચિલાતીપુત્રના દાખલા તો નજર સામેના ગણાય. અરે ! કેશી ચોરની વાત પણ ક્યાં સાંભળી નથી ? એ માફક આનું જીવનપાનું નવેસરથી ઉધડે, એમાં મારી મિત્રતા નિમિત્તરૂપ બને. આવા વિચારના જોરે અર્હદાસ જેવો શ્રેષ્ઠપુત્ર એક નામીયા ચોરના પુત્રનો મિત્ર બન્યો હતો.

અર્હદાસના અંતરભાવ ઉપર જોયા તેવા હતાં, જ્યારે રોહિણીઆની વૃત્તિ કપટ-ભરી હતી. એનો આશ્રય શ્રેષ્ઠપુત્ર સાથેની દોસ્તીનો ઉપયોગ પોતાના ટીકાપાત્ર વ્યવસાયને એવી રીતે વિકસાવવાનો હતો કે જેથી ઓછી મહેનતે લાભ વધારે મળે અને પોતાના

૩૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[માર્ગશીર્ષ

તરફ કાઈ આંગળી સરખી પણ ચીંધી શકે નહીં. આ જનતા વેશ ભજવવા સારુ એણે સંખ્યાબંધ પોશાકો, ચહેરા પતટવા સારુ જુદા જુદા સાધનો રાખ્યા હતાં, અને પાટનગરની આસપાસના પરા તેમજ નાના ગામોમાં ઓળખીતા માણસોનું એક જૂથ બીજું કયું હતું. દિવસનો ઘણો ખરા સમય એ ઉજળા લેખાસમાં ફરતો અને ભાગ્યે જ કાષ્ટ દિવસ એવો સંભવે કે જે દિને અર્હદાસ ને રોહણિયો એ ચાર ધડી કે તેથી વધુ સાથે ફરતા ન દેખાયા હોય ! વાત પણ એવી પ્રચલિત બનેલી કે આપિકા વારસા જેવા ચૌવંકર્મને લઈ દષ્ટ લોહપુરનો આ લાડકવાયો કાષ્ટ પ્રમાણિક ધંધામાં પડ્યા માંગે છે. એ સારુ શેઠપુત્રની સોજત એણે સાધી છે. દુનિયા દોરંગી છે. બહારના દેખાવ પરથી કદપનાતા ઘોડા દોડાવનાર સમૂહ મોટા પ્રમાણમાં હોય છે. ‘બીરની રામ જાણે’ જેવું જ લગભગ બધે બને છે. ખાનદાન કુટુંબના નખીરા સાથેની મિત્રતાએ આ ચોરપુત્રનો માર્ગ નિષ્કંટક બનાવી દીધો હતો એટલું જ નહીં પણ આસપાસ સારા કુટુંબના સંખ્યાબંધ માણસોમાં એને માટે સારી છાપ પાડી દીધી હતી.

પૂર્વે જોઈ ગયા તેમ આ બિડતી જનવાયકા લોહપુરના કાને પણ પહોંચી હતી, અને વ્યવસાય છોડી દેશે કે શું ? એવી બીતિ જન્માંવી હતી. એ સારુ તો મરતાં મરતાં એણે પુત્રને પ્રતિજ્ઞાના બંધનમાં જકડ્યો. પણ રોહણ સાથે જ પાકો બનાવગીર. એના દાંત હાથીની માફક દેખાડવાના અને ચાવવાના જુદા જ હતા. એમાં એટલી હદે એ કુશળ મિવડ્યો કે એ વાતની જરા સરખી ગંધ અર્હદાસ જેવા રોજના સાથીને પણ ન સંપડી !

અર્હદાસ આ મિત્રના જીવનસુધારને સંપૂર્ણ ઓપ આપવા સારુ ભગવંત મહાવીર પાસે લઈ જવા ઇચ્છતો હતો, અને શ્રી મહાવીર પ્રભુ નાલંદામાં પધાર્યાનું સાંભળતાં જ એણે આગ્રહ કરવા માંડ્યો હતો.

‘રોહણિયા’એ તો એ પ્રભુને એક શબ્દ સરખો ન સાંભળવાની પ્રતિજ્ઞા રાજ-પુત્રીથી લીધેલી એટલે એ મિત્રની માંગણી આડઅવળા બહાના દેખાડી, આધી ઠેલતો હતો. આમ કટલોક સમય પસાર થયો. દરમીયાન લોહપુર ચોર ચમના દરબારે પહોંચી પણ ગયો. પિતાના શોકમાં પુત્રે લગભગ મહિના સુધી વ્યવસાય જીંચો મૂક્યો. પુનઃ એના આરંભકાળે એક અછેરું બન્યું !

(ચાલુ)

સમાધિ-સોપાન

સંગ્રહક—ડૉ. વલ્લભદાસ નેણશીલાધ-મારળી

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪ થી ૩૩)

અગ્રાની જીવ, પુરુષ-સ્ત્રી-નપુંસક એ ત્રણે લિંગને આત્મા જાણે છે, જ્યારે સમ્યગ્-જ્ઞાની તેને આત્મા ન જાણતાં પોતાના આત્માને ત્રણે લિંગથી રહિત જાણે છે.

બહુ કાલથી અભ્યાસ કરેલું, અને બરાબર નિર્ણય કરેલું બેદ-વિજ્ઞાન પણ અનાદિ કાળના વિભ્રમથી એકદમ છૂટી જાય છે.

જે રૂપ દેખાય છે તે અચેતન છે. જે ચેતન છે તે મારા દેખાવમાં આવતું નથી તેથી અચેતન પદાર્થમાં રાગભાવ કરવો નકામો છે. મારે તો સ્વાનુભવ પ્રસક્ત એવા આત્માનો જ આશ્રય કરવા યોગ્ય છે.

આત્મસ્વરૂપથી-વસ્તુસ્વરૂપથી અગ્રાની બાહ્ય પદાર્થોને તજે છે કે ગ્રહણ કરે છે. જ્ઞાની અંતરંગમાંના રાગાદિક પરભાવોને તજે છે અને આત્મભાવને ગ્રહણ કરે છે.

સમ્યગ્દષ્ટિ-જ્ઞાની આત્માને વચનથી અને કાયાથી જિજ્ઞાસુ કરીને આત્માનો અભ્યાસ મનવડે કરે છે. અન્ય વિષયભોગોના કાર્યો છે, તેમાંથી કેટલાક વચનથી કરે છે અને કેટલાક કાયાથી કરે છે પણ સાંસારિક કાર્યોમાં મનને પરોવતા નથી.

અગ્રાનીને તો વિશ્વાસ અને આનંદનું સ્થાન આ જગત છે, જગતના લોકો તરફ દષ્ટિ છે. જ્ઞાનીને આ જગતમાં ક્યાંય વિશ્વાસ કે ક્યાંય આનંદ ભાસતો નથી. એક પોતાના સ્વભાવમાં જ આનંદ અને વિશ્વાસ જણાય છે.

આ ઈંદ્રિયોના વિષયોનું જે સ્વરૂપ છે તે મારા સ્વરૂપથી વિભક્તિ-જુદું જ છે. મારું સ્વરૂપ તો આનંદથી ભરપૂર જ્યોતિર્માય છે.

જ્ઞાનીને તો જોયો પ્રાંતિ દૂર થાય અને પોતાની સ્થિતિ પોતાના આત્મસ્વરૂપમાં થઈ જાય, તે જ જાણવા યોગ્ય, તે જ કહેવા યોગ્ય, તે જ શ્રવણ કરવા યોગ્ય, તે જ ચિંતવન કરવા યોગ્ય છે.

આ ઈંદ્રિયોના વિષયોમાં આત્માનું કંઈયે થાય તેવો કોઈ પ્રકાર નથી તો પણ બહિરાત્મા અગ્રાની આ શુભાશુભ વિષયોમાં જ પ્રાંતિ કરે છે.

આત્મતત્ત્વ કહ્યા છતાં ન કહ્યું હોય તેની પેટે ગ્રહણ કરે છે, તે અગ્રાની, અનધિકારીને કહેવાનો શ્રમ અર્થ છે.

અગ્રાનીને જ્ઞાનજ્યોતિ પ્રગટી નથી, તેથી પરદ્રવ્યમાં જ સંતોષ માને છે. જ્યાંસુધી મન-વચન-કાયાને પોતાનું સ્વરૂપ માને છે સાંસુધી સંસાર-પરિભ્રમણ જ છે. દેહાદિકથી આત્મા જિજ્ઞાસુ છે એવા બેદ-વિજ્ઞાનના અભ્યાસથી સંસારના અભાવરૂપ મોક્ષ થાય છે.

વસ્ત્ર જૂનું હોય, રાતું હોય કે ધોળું હોય તો કોઈ સમજી માણસ પોતાને જૂનો, રાતો કે ધોળો માનતો નથી. તેવી જ રીતે શરીર ધરડું, રાતું કે ધોળું હોય તેથી આત્મા ધરડો, રાતો કે ધોળો છે એમ જ્ઞાની માનતા નથી.

અજ્ઞાની છે તે પ્રસક્ત આ શરીરને પેસતાં નીકળતાં પરમાણુના સમૂહની રચનારૂપ જેવું છે તો પણ તેને આત્મા જાણે છે. અનાદિકાળનો આવો જામ છે. દ્રઢ, જીલ્ડું, સ્થિર, લાંબું, સુકાઈ ગયેલું, ધરડું, હલકું, ભારે એ બધા પુદ્ગલના ધર્મ સાથે કંઈ સંબંધ જોને નથી એવો આત્મા છે, તે કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપ છે.

આ સંસારમાં માણસોનો પરિચય થાય છે, પરિચય થાય એટલે વચનની પ્રવૃત્તિ થાય છે, વચન પ્રવર્તે ત્યારે મન અચળ થાય છે, મન અળે ત્યારે જ્ઞાતિ થાય છે. આ ઉત્તરોત્તર કારણો છે તેથી જ્ઞાનીજનો લોકોનો પરિચય કરવો છોડી દે છે.

અજ્ઞાની બહિરાત્મા છે, તે પોતાનો વાસ નગરમાં-ગામમાં, પર્વતમાં કે વનાદિમાં જાણે છે. જ્ઞાની અંતરાત્મા છે તે પોતાનો વાસ પોતાનામાં જ જ્ઞાતિ રહિતપણે માને છે.

દેહમાં આત્મયુક્તિ તેજ દેહધારણ કરવાની પરંપરાનું કારણ છે. પોતાના સ્વરૂપમાં આત્મયુક્તિ છે તે વિદેહદશાનું કારણ છે, એટલે મોક્ષનું કારણ છે.

આ આત્મા પોતે જ પોતાનો મોક્ષ કરે છે અને પોતે જ વિપરીતરૂપે પરિણમી સંસાર ઊભો કરે છે તેથી પોતાનો યુગ પોતે જ છે, એ પોતાનો શત્રુ પણ પોતે જ છે. બીજા તો બાહ્ય નિમિત્ત માત્ર છે.

જે અંતરાત્મા છે તે આત્માથી કાયાને બિન્ન જાણી અને કાયાથી આત્માને બિન્ન જાણીને આ કાયાને મેલું બદલવાનું વસ્ત્ર હોય તેમ નિઃશંકપણે તજે છે.

શરીરથી આત્મા બિન્ન છે, એમ જાણે છે, શ્રવણ કરે છે, પોતે મોઢે કહે છે તો પણ જ્યાં સુધી ભેદવિજ્ઞાનના અભ્યાસમાં તક્ષીનતા નથી થઈ ત્યાંસુધી શરીર ઉપરની મમતા છૂટતી નથી.

પોતાના આત્માને શરીરથી બિન્ન એવા પ્રકારે ભાવો કે જેથી ફરી દેહને આત્મારૂપ સ્વપ્નમાં પણ ન મનાય. સ્વપ્નમાં પણ દેહથી બિન્ન જ આત્માનો અનુભવ થાય.

અમુક માણસને વ્રત છે કે અવ્રત છે એ રૂપ જે બ્યવહાર છે તે શુભ-અશુભ બંધનું કારણ છે. મોક્ષ છે, તે તો બંધના અભાવરૂપ છે, (મોક્ષનું કારણ સમ્યગ્દર્શન પણ તેના અભાવરૂપ છે. જેવું કારણ હોય તેવું જ કાર્ય હોય) વ્રત આદિક ક્રિયા છે તે પણ પૂર્વ અવસ્થામાં હોય છે. પ્રથમ અસંયમભાવને તણને સંયમમાં લીન થવું. જ્યારે શુદ્ધ આત્મસ્વભાવ પરમ પીતરાય સ્વરૂપમાં સ્થિત થઈ જાય ત્યારે સંયમભાવ ક્યાં રહે ?

આ જ્ઞાતિ અને મુનિ કે શ્રાવકના લિંગ એટલે વેષ તે પણ શરીરના આધારે રહેલા છે. શરીરરૂપ જ સંસાર છે તેથી જ્ઞાની છે, તે જ્ઞાતિમાં અને લિંગ એટલે વેશમાં પણ અહંયુક્તિ કે આગ્રહ રાખતા નથી પણ તજે છે.

જોને દેહમાં આત્મયુક્તિ છે તે પુરુષ રાતદિવસ જગતો હોય છતાં સંસારથી છૂટતો નથી. પોતાના આત્મામાં જોને આત્માનો નિશ્ચય થયો છે તે ઊંધતો હોય કે અસાવધાન-

અંક ૨ બે]

વિરહિણી.

૩૫

ગાંડો હોય તો પણ સંસારથી છૂટે છે. જેવી રીતે બત્તી(વાટ) દીવાને અડવાથી પોતે દીવો થાય છે તેમ જ્ઞાની સિદ્ધસ્વરૂપની આરાધનાવડે સિદ્ધપણું પામે છે. જેવી રીતે વૃક્ષમાં પોતાનો જ ડાળ પરસ્પર ધસાવાથી અગ્નિ પ્રગટ થાય છે, તેવી રીતે આત્મા પણ પરમાત્મભાવમાં જોડાઈને સિદ્ધ થઈ જાય છે.

જેવી રીતે સ્વપ્નમાં કોઈએ પોતાનું મરણ જોયું તેથી પોતે કાંઈ મરી ગયો નથી, તેવી જ રીતે જગતા પણ પોતાનું મરણ જાતિથી જીવ માને છે. આત્માનો તો નાશ થતો જ નથી. જે પર્યાય કે દેહ ઉત્પન્ન થયો છે, તે નાશ પામ્યા વિના રહેવાનો નથી.

હે જ્ઞાની જન ! સુખ અવસ્થામાં ભાવેલું બેદજ્ઞાન દુઃખ આવતાં જૂટી જશે, તેથી દુઃખ અવસ્થામાં રોગ, પરિષદ આદિ અવસ્થામાં જ આત્મજ્ઞાનનો દ્રઢ અભ્યાસ કરો. એ પ્રકારે ચિંતવનના પ્રભાવથી દેહાદિકમાં આત્મયુદ્ધિરૂપ જે બહિરાત્મ યુદ્ધિ તેને છોડીને અને આત્મસ્વરૂપમાં આત્મયુદ્ધિરૂપ અંતરાત્મા થઈને પરમાત્મા થવાને પુરુષાર્થ કરો.

પોતાને કે પરને પુણ્ય પાપના ઉદયના તરંગ દેખીને સમભાવ ધારણ કરો. હર્ષ શોક ન કરો. કર્મના ઉદયની લહેર સમય સમયમાં જુદી હોય છે. કર્મના ઉદયને પોતાના સ્વભાવથી બિન્ન જાણી, જીવ અને પુદ્ગલની બિન્ન બિન્ન રચના તથા સંયોગ-વિયોગાદિ દેખી રાગદ્વેષરહિત પરમ સામ્યભાવ ધારણ કરો. તેથી પૂર્વે બાધિલા કર્મની નિર્જરા થશે, નવા કર્મ નહિ બંધાય.

વિરહિણી.

હું તો જગતું મોરલિયાના સાદ રે,
કે મીઠલડો ટહુકાર રે;
હો જ્ઞેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે પક્ષપક્ષે, હો જ્ઞેન !
હું તો જોયું સરવરીયાની પાળ રે,
કે આંબલિયાની ડાળ રે;
હો જ્ઞેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે હેયું પ્રજળે, હો જ્ઞેન !
હું તો ચાલું ચાંદસિયાની સાથ રે,
કે અજવાળી રાત રે;

હો જ્ઞેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે આંસુ ઢળે, હો જ્ઞેન !
હું તો જીતું પવનની પાંખ રે,
કે અનંતની સાથ રે;
હો જ્ઞેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે દુઃખડાં છળે, હો જ્ઞેન !
હું તો ચડું ગિરનારની ધાર રે.
કે સહસાવનની છાંય રે;
હો જ્ઞેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે સ્વામી મળે, હો જ્ઞેન !

—પન્નાલાલ જ. મસાલીઆ.

મહોપાધ્યાય ધર્મસાગરગણિની જીવનરેખા.

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા M. A.)

જન્મભૂમિ—સ્વ. મો. દ. દેસાઈના કથન મુજબ ધર્મસાગરગણિનો જન્મ વિ. સં. ૧૫૬૫ માં લાડોલમાં 'ઓસવાલ' જ્ઞાતિમાં થયો હતો.^૧ એમને એક નાનો બાપ^૨ હતો. મહેસાણામાં એમનું મોસાળ હતું.^૩

પ્રતિભોધક—ધર્મસાગરગણિએ પવયજુપરિક્રિયા(ગા. ૪)ની સ્વોપગ્ન વૃત્તિ (પત્ર ૮)માં કહ્યું છે કે જીવન પર્વત વિકૃતિઓનો(વિગઢનો) ભાગ કરનારા અને સંવિગ્નત્વાદિ ગુણવાળા પંડિત જીવર્ષિગણિથી હું પ્રતિભોધ પામ્યો છું.

દીક્ષાગુરુ ને વિદ્યાગુરુ—આનંદવિમલસૂરિએ ધર્મસાગરગણિને દીક્ષા આપી હતી.^૪ આ વેળા એમની ઉમ્મર સોળ વર્ષની હતી.^૫ અને દીક્ષા મહેસાણામાં અપાઈ હતી,^૬ એમ સ્વ. દેસાઈએ કહ્યું છે.

પવયજુપરિક્રિયાની યોગી ગાથાના અવતરણ ઉપરથી જણાય છે કે જીવિજ્ઞાનસૂરિ એ ધર્મસાગરગણિના વિદ્યાગુરુ થાય છે. તત્તતરંગિણી(ગા. ૫૯) પણ આ જ વાતનું સમર્થન કરે છે.

વિદ્યાભ્યાસ—સીદ્ધવિમલગણિના શિષ્ય દેવવિમલગણિએ વિક્રમની ૧૭ મી સદીમાં રચેલા હીરસૌભાગ્ય(સ. ૬, શ્લો. ૫૫) પ્રમાણે એમણે ન્યાયશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો હતો. સદાખ્યાથી તરીકે હીરહર્ષગણિ હતા.^૮ કે જોઓ આગળ જતાં હીરવિજયસૂરિ અન્યા.

નિત્રાગુરુ—જે સમયે જોઓ ગમ્મના અધિપતિ હોય તે સમયે એ ગમ્મના અન્ય

૧ જૈ. સા. સં. ૪.(પૃ. ૫૬૧)માં આમ ઉલ્લેખ છે, પણ તે ખોટો જણાય છે. ક્રમકે વિ. સં. ૧૫૬૬ પહેલાં એઓ દીક્ષિત થયાનું આગમોદ્ધારક કહે છે, અને જૈ. સા. સં. ૪.(પૃ. ૫૮૨)માં પણ વિ. સં. ૧૬૦૪ માં ધર્મસાગરને હાથે લખાયેલી હાથ-પોથીનો ઉલ્લેખ છે.

૨ એજન (પૃ. ૫૬૨). ૩ એજન (પૃ. ૫૬૧).

૪ જુઓ પવયજુપરિક્રિયા (વિ. ૧, ગા. ૩).

૫-૬ જુઓ જૈ. સા. સં. ૪.(પૃ. ૫૬૧). “ અહીં જીવરાજ પંડિત પાસે પોતાના નાના બાપુ સહિત દીક્ષા લીધી ” એમ જ કહ્યું છે તે વચાર્થ નથી, ક્રમકે ઉપર સ્પષ્ટતા મુજબ એમના દીક્ષાગુરુ તો આનંદવિમલસૂરિ છે.

૭ ‘ વિજય ’ શાખામાં ‘ વિજય ’ નામને ધારણ કરનાર તરીકે એઓ પ્રથમ છે, એમ પ્ર. પ. મ. માં આગમોદ્ધારકે કહ્યું છે.

૮ હીરસૌભાગ્ય(સ. ૬, શ્લો. ૪૯)માં દેવગિરિ(દોલતાવાદ)માં ધર્મસાગર વ્રતી યાને મુનિ સાથેના અભ્યાસની વાત છે. શ્લો. ૭૩-૭૪ માં વિ. સં. ૧૬૦૭માં હીરહર્ષગણિને ‘ પંડિત ’ પદવી અપાયાની હકીકત છે.

મુનિવરો માટે એઓ 'નિશ્ચા-ગુરુ' ગણાય. આવે સમયે ધર્મસાગરગણિએ જે કૃતિઓ રચી છે તેમાં એમણે પોતાને હીરવિજયસૂરિના શિષ્ય કહ્યા છે.

‘ગણિ’ પદ—હીરસૌભાગ્ય(સ. ૬, શ્લો. ૭૧)ની સ્વોપચ ટીકા (પૃ. ૨૭૦) માં ‘દેવગિરિ’ (દૌલતાબાદ)ના ચોમાસાને અંગે ઉલ્લેખ કરતી વેળા ધર્મસાગરને ‘ગણિ’ કહ્યા છે એટલે આ ‘ગણિ’ પદ એમને વિ. સં. ૧૬૦૬ પહેલાં મળ્યું હોવું જોઈએ. આ સંબંધમાં શ્રી પ્રવચનપરીક્ષાની મહત્તા, પૃ. ૧૧)માં કહ્યું છે કે “આ ઉપરથી એમ ચોક્કસ મનાય કે શ્રીમાનની દીક્ષા ૧૫૯૬ કરતાં વહેલી હોવી જોઈએ, કારણ કે ભગવતીજના યોગવહન કરવાથી ગણિપદ અપાય છે અને ભગવતીજના યોગને માટે શાસ્ત્રમાં ફરમાવેલો દશ વર્ષનો પર્યાય તો જરૂરી છે.”

જો આ અનુમાન સાચું હોય તો વિ.સં. ૧૫૯૫માં એમનો જન્મ થયાની વાત કેવી રીતે મનાય ? પ્ર.પ.મ. (પૃ. ૧૧) પ્રમાણે ‘ગણિ’ પદ વિજયદાનસૂરિએ આપેલું હોવું જોઈએ.

‘વાચક’ પદની—હીરસૌભાગ્ય(સ. ૬, શ્લો. ૭૫) પ્રમાણે હીરવર્ષને વિ. સં. ૧૬૦૮ માં ‘પંડિત’ પદ અપાયું. આ વર્ષમાં વિજયદાનસૂરિએ રાજવિમલને તેમજ ધર્મસાગરને ‘વાચક’ પદની આપી.

હસ્તાક્ષર—‘કલિકાલસર્વજ્ઞ’ હેમચન્દ્રસૂરિના ઉણાદિગણસૂત્રોદ્ધારની એક હાથપોથી ધર્મસાગરગણિએ વિ. સં. ૧૬૦૪ માં લખી હતી તે મળે છે.

કૃતિકલાપ—ધર્મસાગરગણિએ જમણમરહટ્ટી(જૈન માહારાષ્ટ્રી)માં તેમજ સંસ્કૃતમાં કૃતિઓ રચી છે. વળી એમણે પોતાની તેમજ અન્યની કૃતિઓ ઉપર ગદ્યમાં સંસ્કૃતમાં રૂતિ રચી છે. એમની કેટલીક કૃતિઓ એક કરતાં વધારે નામે ઓળખાય છે એટલે એ નામાંતરપૂર્વક એમની કૃતિઓની એક કામચલાઉ સૂચી હું અહીં અકારાદિ ક્રમે આપું છું:—
 ધરિયાવહિયવિચાર (સં. ધર્માપચિકી વિચાર) કુવકખકોસિયસહસકિરણ (સં. કુપક્ષ-
 ધર્માપચિકીષ્ટત્રિશિકા કૌશિકસહસકિરણ)

ઉદ્વિયમયઉરસુત (સં. ઔષ્ઠિકમતોત્સુત)

ગુરુતરવદીપક

ઉત્સુતખંડન

ગુરુતરવપ્રદીપદીપિકા

ઉત્સુતપદોદ્ધાટનકુલક

” તું સ્વોપચ વિવરણ

ઉત્સુતપદોદ્ધટનકુલક

ગુરુતરવપ્રદીપિકા

ઉત્સુતોદ્ધટનકુલક

ગુરુપરિવાડી (સં. ગુરુપરિપાટી)

ઔષ્ઠિકમતોત્સુતદીપકા-

” ની સ્વોપચ ટીકા

ઔષ્ઠિકમતોત્સુતોદ્ધાટનકુલક

ગુર્વાવલી

કદપકિરણાવલી

ગુર્વાવલી-પટ્ટાવલી

ચામુંડિકમતોત્સુત

૧ જીઓ હીરસૌભાગ્ય (સ. ૬, શ્લો. ૭૭).

૨ જીઓ જૈ. સા. સં. ઈ. (પૃ. ૫૮૨).

જન્મદીપપ્રગટિ ટીકા	પવયણપરિક્રમા (પ્રવચનપરીક્ષા)
તત્તતરંગિણી (સં. તત્તતરંગિણી)	પવયણપરિક્રમાની સ્વોપચ વૃત્તિ
„ ની સ્વોપચ ટીકા	પ્રવચનપરીક્ષા
તપાગચ્છપટ્ટાવલી	મહાવીરવિજયત્રિપટ્ટનિશિકા
નયચક્ર	„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ
નયચક્રની વૃત્તિ	વર્ધમાનદ્વાનિશિકા
પન્નસણ્ણસસયગ (સં. પયુષણ્ણસશતક)	વીરદ્વાનિશિકા
„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ	ષોડશકી
પટ્ટાવલી	„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ
પયુષણ્ણસશતક	સર્વશતક
પયુષણ્ણશતક	„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ.

આ તમામ કૃતિઓ ભિન્ન ભિન્ન નથી, પરંતુ એક જ કૃતિ જુદાં જુદાં નામે અન્યત્ર નોંધાયેલી હોવાથી મેં તે તે નામે પણ આપ્યાં છે. અને ત્યાંસુધી કર્તાને જે નામ અભિપ્રેત છે તે નામથી હવે આ કૃતિઓ વિષે થોડુંક કહું છું:—

ધરિયાવહિયવિચાર—આ નામ કર્તાએ આ કૃતિની પહેલી ગાથામાં આપ્યું છે, અને એ આ કૃતિ જ્ઞષ્યુમરહદોમાં હોવાથી એને અનુરૂપ છે. અનેક પાછય કૃતિઓ એનાં સંસ્કૃત નામે ઓળખાવાય છે તેમ આ કૃતિ એમાં ૩૬ પદો હોવાથી એના ઇર્થાપથિકી-પટ્ટનિશિકા એ સંસ્કૃત નામથી ઓળખાવાય છે. વિ. સં. ૧૬૨૬ માં રચાયેલી આ કૃતિમાં સામાયિક પછી ધરિયાવહી પડિસ્કમવી કે પહેલાં એ બાબતની ચર્ચા કરી, એ પહેલાં પડિસ્કમવી એવો નિર્ણય કરાયો છે. એનું વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ એ આ નાનકડી કૃતિમાં આગમાદિના પાઠોવડે કરાયું છે. આગમોદયસમિતિએ ગ્રંથાંક ૪૯ તરીકે પ્રમજ્યાવિધાન ઈલાદિ ૧૩ કુલકો અને ધનવિજયકૃત આભાણુશતકની પછી પત્ર ૧૫અ-૩૮અ માં આ લઘુ કૃતિ સ્વોપચ વૃત્તિ સહિત ઇ. સ. ૧૯૨૭ માં છપાવી છે. આના પછી ઉદ્ધિય-મયઉરસુત કે જે ઔષ્ઠિકમતોત્સ્રોદ્ધાટન કુલક તરીકે ઓળખાવાય છે તે છે. ચાર-બાદ આ કુલક ઉપર સંસ્કૃતમાં અવચૂરિ છે. એના પછી જિનદત્તીય-કુલક, મૂલપુરુષ-વાદ અને ખરતરસામાચારી છે.

ધર્મસાગરગણિકૃત ધરિયાવહિયવિચાર ઉપર ભાનુચન્દ્ર (?)ની વૃત્તિ છે એમ જિનરતનકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૪૦)માં ઉલ્લેખ છે.

‘ખરતર’ ગચ્છના જિનચન્દ્રસૂરિના શિષ્ય જ્યસોમે વિ. સં. ૧૬૪૦ કે પછી ૧૬૪૪ માં ઇર્થાપથિકાપટ્ટનિશિકા સ્વોપચ વૃત્તિ સહિત રચી છે. આ કૃતિ ઉપર્યુક્ત કૃતિના ઉત્તરરૂપે હોય એમ લાગે છે.

ધરિયાવહિયવિચારની ૩૫મી ગાથામાં આ કૃતિ વિ. સં. ૧૬૨૬ માં રચાયેલી ઉલ્લેખ છે. વિશેષમાં આ ગાથામાં આને ‘સન્ધિયજતીસિયા’ કહી છે. ૩૨ મી ગાથા પછી ‘જતીસિયા રચણા’ એવો ઉલ્લેખ છે તે બીજીસ દાંતની સંખ્યા સૂચવનાર ગાથાંક છે.

અંક ૨ જો.]

ઉપાધ્યાય ધર્મસાગરગણિની જીવનરેખા.

૩૯

૩૨ દાંત એ ઓઠવડે શોભે એમ કહી બીજી એ ગાથા અપાઈ છે અને અંતમાં ઉપ-
સંહારરૂપે એ ગાથા છે, આમ એકંદર ૩૬ ગાથાઓ છે, એમ એક સ્થળે ઉલ્લેખ છે.

ઉદ્વિયમયઉત્સુત—કર્તાએ પોતે આ નામ પહેલી ગાથામાં આપ્યું છે. જમણુ-
મરહટ્ટીમાં ૧૮ ગાથામાં આ નાનકડી કૃતિ રચાઈ છે. ૧૮મી ગાથામાં “ ચામુડિઅમય-
ઉત્સુત ” (સં. ચામુડિકમતોત્સુત) એવું આનું નામાંતર અપાયું છે. ચાર પ્રકારના
ઉત્સુતની અહીં વાત છે. ન્યૂન—ક્રિયા, અધિક—ક્રિયા, અયથાસ્થાન—ક્રિયા અને અયથાર્થકથન.
આ કૃતિ સંસ્કૃત અવચૂરિ સહિત આગમોદય સમિતિ તરફથી ગ્રંથાંક ૪૯ તરીકે ઇ. સ.
૧૯૨૭ માં પ્રસિદ્ધ કરાઈ છે, એ બાબત આપણે ઉપર નોંધી ગયા છીએ. આથી હું અહીં
એ ઉમેરું છું કે આ પાંચ કૃતિને નીચે મુજબના નામે પણ ઓળખાવાય છે:—

ઉત્સુતખંડન, ઉત્સુતપદોદ્ધાટનકુલક, ઔષ્ટિકમતોત્સુતોદ્ધાટનકુલક.

પ્ર. પ. મ.(પૃ. ૧૧)માં તેમજ જિનરત્નકોશમાં આ કૃતિ વિ. સં. ૧૬૧૭ માં
રચાવાનો ઉલ્લેખ છે, પરંતુ મૂળ કૃતિમાં તો રચનાવર્ષનો નિર્દેશ નથી.

ઉપર્યુક્ત જયસોમના શિષ્ય ગુણવિનયે આ ઉત્સુત-ખંડનના પ્રત્યુત્તરરૂપે ઉત્સુ-
ત્રોદ્ધાટનકુલક નવાનગરમાં વિ. સં. ૧૬૬૫માં રચ્યું છે એમ જો. સા. સં. ઇ. (પૃ.
૫૯૦) માં ઉલ્લેખ છે, પરંતુ આની પ્રશસ્તિ વિચારતાં ગુણવિનયે ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયે
રચેલા ઉત્સુત્રોદ્ધાટનકુલકના ખંડનરૂપે ઉત્સુત્રોદ્ધાટન-કુલકખંડન નવ્યનગરમાં વિ.
સં. ૧૬૬૫ માં રચ્યું છે, એમ જાણી શકાય છે.^૧

ઔષ્ટિકમતોત્સુત્રદીપિકા—શું આ કૃતિ તે ઉદ્વિયમયઉત્સુત (સં. ઔષ્ટિક-
મતોત્સુત)થી જિજ્ઞાસુ છે? આ નામ વિચારતાં તો એ કોઈ વૃત્તિ હોય એમ લાગે છે. આ
ઔષ્ટિકમતોત્સુત્રદીપિકાને અંગે જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૫૮૨)માં એવો ઉલ્લેખ છે
કે ‘ ખરતર ’ ગમ્મના ખંડનરૂપે આ કૃતિ વિ. સં. ૧૬૧૭માં રચાઈ છે અને એના કર્તા
ધર્મસાગરે પોતાને હીરવિજયસુરિના શિષ્ય તરીકે ઓળખાવેલ છે. જૈન ગ્રંથાવલી (પૃ.
૧૫૮) પ્રમાણે ઔષ્ટિકમતોત્સુત્રદીપિકા વિ. સં. ૧૬૧૭માં રચાયેલી છે અને એ ૭૧૬
શ્લોક જેવડી છે, જ્યારે ઔષ્ટિકમતોત્સુત્રોદ્ધાટનકુલક ૨૨ ગાથાનું છે (નહીં કે ૧૮).

કલ્પકિરણાવલી—આ પદ્મજોસવણાકૃત ઉપરની ગદ્યમાં સંસ્કૃતમાં વિ. સં.
૧૬૨૮ માં (રાધનપુરમાં રચાયેલી વૃત્તિ છે, અને એ જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી મુનિ
રામ(હવે સુરિ)વિજયજીની પ્રસ્તાવનાપૂર્વક ઇ. સ. ૧૯૨૨ માં છપાવાઈ છે.

આ વૃત્તિમાંની કેટલીક બાબતો વાસ્તવિક નથી એમ વિનયવિજયગણિએ વિ. સં.
૧૬૯૬ માં રચેલી સુખોદ્ધિકામાં કહ્યું છે. આ સુખોદ્ધિકાના સંપાદક આગમોદારકે આને
અંગે સંસ્કૃતમાં ટિપ્પણો આપ્યાં છે અને કેટલેક સ્થળે ધર્મસાગરગણિના વક્તાવ્યનું સમ-
ર્થન કર્યું છે તો કોઈ કોઈ સ્થળે એમની વાત સમુચિત નથી એમ પણ કહ્યું છે.

૧ આ ઉપરથી એમ લાગે છે કે ઉત્સુત્રોદ્ધાટનકુલક એ ઉદ્વિયમયઉત્સુતનું
નામાંતર છે.

ધર્મસાગરગણિના શિષ્ય પદ્મસાગરે સુખોદિકાની સમાલોચનારૂપે એક કૃતિ રચી છે, અને એનું અરલીલ નામ રાખ્યું છે? એવું કોષ્ટક રચે વાંચ્યાનું મને રહ્યું છે. શુ' આનું જ બીજું નામ વિનયભુજંગમચૂરી છે કે પછી વિનયવિજયગણિનાં વિવિધ વિધાનોની સમાલોચનારૂપ અન્ય કોષ્ટક કૃતિનું આ નામ છે? અમૃતસાગરગણિએ વિનય-ભુજંગમચૂરી રચ્યાનું કહેવાય છે તે કય કૃતિ ?

ગુરુતત્ત્વદીપક—આ નામની કૃતિ પદ્માવલીસમુચ્ચય(ભા. ૨, પૃ. ૨૬૬)માં ધર્મસાગરગણિની કેટલીક કૃતિઓની નોંધ લેતાં નિર્દેશાદ છે, પણ એનો પરિચય અહીં અપાયો નથી.

ગુરુતત્ત્વપ્રદીપદીપિકા—જૈ. સા. સં. ઇ.(પૃ. ૫૮૩)માં આની “ પોદશસ્લોકી-ગુરુતત્ત્વપ્રદીપદીપિકા સવિવરણ ” એમ નોંધ છે. એ જોતાં એ જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૧૦૭)માં નોંધાયેલી ગુરુતત્ત્વદીપિકા જ છે એમ લાગે છે.

ગુરુતત્ત્વપ્રદીપિકા—જિનરત્નકોશ(ભા. ૧, પૃ. ૧૦૭)માં સવિવરણ પોદશ-સ્લોકી એવા નામાંતરવાળી આ કૃતિની નોંધ છે. આ નામની સાર્થકતા બાબત અહીં એવો ઉલ્લેખ છે કે ગુરુતત્ત્વપ્રદીપને આધારે એની રચના થયેલી છે. આ કૃતિની પૂર્વે રત્નસૂત્રકંઠકુદાલ એવા અન્ય નામવાળી ગુરુતત્ત્વપ્રદીપની નોંધ છે. આના કરતાં ધર્મ-સાગરગણિ નથી, પરંતુ વિ. સં. ૧૬૦૬ માં લખાયેલી આની હાથપોથી એમના કહેવાથી ઉતારાઇ લેવાયાની અહીં હકીકત છે. જૈનાનંદ પુસ્તકાલયમાં ગુરુતત્ત્વપ્રદીપની આઠ વિશ્રામ પૂરતી એક હાથપોથી છે. એમાં પ્રત્યેક વિશ્રામને અંતે આ કૃતિનું બીજું નામ ઉત્સૂત્રકંઠ-કુદાલ પણ અપાયું છે, પરંતુ કર્તાનું નામ નથી.

પ્રાં ૫૦ મં(પૃ. ૧૧) માં એક હજાર જેટલા મંથાગ્રવાળી ગુરુતત્ત્વદીપિકાની નોંધ ધર્મસાગરગણિની અન્યાન્ય કૃતિઓ પૈકીની એક તરીકે છે. એ જ પોદશસ્લોકીની સ્વોપજ વૃત્તિ હોય એમ લાગે છે.

(ચાલુ)

૧ મતભેદમાંથી મનોભેદ જન્મે એ દુઃખદ ઘટના છે. કોષ્ટ વ્યક્તિના વિચારોનું ખંડન કરતી વેળા એ વ્યક્તિને અંગે મમે તેવા વિશેષણો વપરાય અને એને ઉતારી પાડવાની મનોદશા સેવવા સંયમી ગણાતી વ્યક્તિ પણ તૈયાર થાય એ મોહરાગનો વિજય સૂચવે છે.

૨ આને અંગે મેં “ કુમતિકુદાલ, કુમતિમતકુદાલ, ઉત્સૂત્રકંઠકુદાલ પ્રત્યાદિ ” નામના લેખમાં થોડીક બાબત રજૂ કરી છે.

ભાવનગર.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાનો

સં. ૧૯૯૯ ના કાર્તિકથી સં. ૨૦૦૬ ના આસો સુધીનો

આઠ વર્ષનો સંક્ષિપ્ત રિપોર્ટ.

વિક્રમ સંવત ૧૯૯૯ ના અશાઠ માસના “શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ” ના અંકમાં શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાનો વિ. સં. ૧૯૯૮ નો એટલે કે એકસઠમા વર્ષનો વાર્ષિક રિપોર્ટ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો હતો. વિ. સં. ૨૦૦૦ માં આપણી સભાના આજીવન પ્રમુખ સ્વ. શ્રીયુત કુંવરજીભાઈ આજીવજીની શારીરિક પ્રકૃતિ કંઈક અસ્વસ્થ રહેવા લાગી અને સં. ૨૦૦૧ ના પોસ માસમાં તેઓશ્રી સ્વર્ગસ્થ થયા. ત્યારબાદ થોડા જ સમયમાં સભાના મુખ્ય કારકુન મોહનલાલ મગનલાલ શાહ પણ સ્વર્ગવાસી થયા એટલે તાત્કાલિક નામું તથા સરવૈયા તૈયાર થઈ શક્યા નહિ.

ત્યારબાદ ચડેલ હિસાબી-કામને પહોંચી વળવા માટે શ્રી પ્રાણજીવનદાસ છોટાલાલને, મહેનતામજીની રકમ આપીને, રોકવામાં આવ્યા. તેમણે સં. ૧૯૯૯ થી સં. ૨૦૦૫ સુધીના સરવૈયા તૈયાર કર્યા. આ કાર્યમાં શ્રી ડાહ્યાલાલ છોટાલાલ શાહ તથા શ્રી બેચરલાલ નાનચંદ શાહે સારો સહકાર આપ્યો. દરેક વર્ષનો વિગતવાર હેવાલ આપવામાં આવે તો બહોળા જ લાંબો રિપોર્ટ થઈ ગય એટલે દરેક વર્ષની મહત્વની હકીકત સંક્ષિપ્ત રૂપમાં આપવામાં આવી છે. છેવટે છેલ્લી સાલનું એટલે કે સં. ૨૦૦૬ નું સરવૈયું આપવામાં આવ્યું છે કે જેથી સભાની નાણાકીય સ્થિતિ સમજી શકાય.

સં. ૧૯૯૮ ની આખરે ૭ પેટ્રન સાહેબો, ૩૨૩ લાઇફ મેમ્બરો, ૧૪૮ વાર્ષિક મેમ્બરો અને ૧ ઓનરરી મેમ્બર મળી કુલ ૪૮૫ સભાસદો હતા, જ્યારે સં. ૨૦૦૬ ની આખરે ૧૮ પેટ્રન સાહેબો, ૪૦૮ લાઇફ મેમ્બરો, ૧૭૬ વાર્ષિક મેમ્બરો અને ૧ ઓનરરી મેમ્બર મળી કુલ ૬૦૩ સભાસદો છે, જે સભાની પ્રગતિ અને આહવા દર્શાવે છે.

પેટ્રન સાહેબોની નામાવલિ.

*શેઠ માણેકલાલ મનસુખભાઈ

અમદાવાદ

*શેઠ બબલચંદ કેશવલાલ મોદી

”

સર કીકાભાઈ પ્રેમચંદ રાયચંદ

મુંબઈ

શેઠ માણેકલાલ પ્રેમચંદ રાયચંદ

”

રાવસાહેબ કાન્તલાલ ઇશ્વરલાલ મોરખીયા

”

શેઠ માણેકલાલ યુનીલાલ

”

❖ (૪૧) ❖

૪૨	શ્રી કૈન ધર્મ પ્રકાશ.	[માર્ગશીર્ષ]
શેઠ મોહનલાલ તારાચંદ		મુંબઈ
શેઠ મણિલાલ દુર્લભજી		"
શેઠ હીરાલાલ અમૃતલાલ		"
*શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા		"
રાવબહાદુર શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશી		"
શેઠ લોગીલાલભાઈ મગનલાલ		ભાવનગર
શેઠ રમણિકલાલ લોગીલાલ		"
પારેખ ચુનીલાલ દુર્લભજી		"
રાવબહાદુર શેઠ નાનજી લઘાભાઈ	નાની ખાખર (કચ્છ)	
શેઠ નરોત્તમદાસ કેશવલાલ	ઘાટકોપર	
શ્રી વીરચંદ પાનાચંદ શાહ	વીરનગર	
શેઠ મણિલાલ વનમાળીદાસ	કલકત્તા	

મેનેજંગ કમિટી

પ્રમુખ	ઉપપ્રમુખ
શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી	શેઠ લોગીલાલભાઈ મગનલાલ
B. A. LL. B.	

સેક્રેટરીઓ

શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ	શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ
	B. A. B.S.O.

મેનેજંગ કમિટીના સભાસદો

શ્રી ખાન્તિલાલ અમરચંદ વોરા	શ્રી ભીમજીભાઈ હરજીવન સુશીલ
શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ શાહ	શ્રી ચુનીલાલ દુર્લભજી પારેખ
શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી દોશી	શ્રી ભાઈચંદભાઈ અમરચંદ વકીલ
શ્રી જગજીવન શિવલાલ પરીખ	B. A. LL. B.
B. Sc. LL. B.	શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ
શ્રી નગીનદાસ કુંવરજી કાપડિયા	શ્રી બેચરલાલ નાનચંદ શાહ
શ્રી વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.	શ્રી ચત્રભુજ જયચંદ શાહ
	B. A. LL. B.

શ્રી કુંદનલાલ કાનજીભાઈ શાહ M. A. શ્રી કાંતિલાલ જગજીવન દોશી M. A.

કાર્યવાહી

આ વર્ષે દરમિયાન વહીવટી તથા અન્ય કામકાજ માટે વારંવાર મેનેજંગ તથા જનરલ કમિટીઓ બોલાવવામાં આવેલ, પરંતુ મહત્વના કામકાજની નોંધ નીચે પ્રમાણે છે—

*આ ગૃહસ્થો સં. ૨૦૦૭ માં સ્વર્ગસ્થ થયા છે.

અંક ૨ બે]

સભાનો આઠ વર્ષનો રિપોર્ટ.

૪૩

સં. ૨૦૦૦ ની સાલથી “ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ” નું વર્ષ ચૈત્ર માસને બદલે કાર્તિકથી શરૂ કરવામાં આવ્યું.

સં. ૨૦૦૧ ના માહ શુદ્ધિ ૬ ને સોમવારના રોજ જાણીતા ધોઆસોદ્ધિસ્ત નેતા શ્રી જિનરાજદાસ સભાની મુલાકાતે આવેલ તે પ્રસંગે જાણીતા પ્રતિષ્ઠિત શહેરીઓ પણ તેમની સાથે આવેલ અને સભાની કાર્યવાહી, લાઇબ્રેરી તથા પુસ્તક-પ્રકાશનની પદ્ધતિ જોઇ પ્રશંસા કરેલ.

સં. ૨૦૦૧ ના માહ શુદ્ધિ ૧૫ ને રવિવારના રોજ સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજીની સ્વર્ગવાસ તિથિ પોસ શુદ્ધિ ૧૧ ના રોજ કાયમી પૂજા ભણાવવા માટે શ્રી હોટાલાલ નાનચંદ શાહ તરફથી રૂ. ૨૫૦૭ તથા સ્વર્ગસ્થની પુત્રી શ્રી જશ્વકર બહેન તરફથી રૂ. ૧૦૦૭ મળી કુલ રૂ. ૩૫૦૭ સ્વીકારવામાં આવ્યા અને પ્રતિવર્ષ તેના આજમાંથી પૂજા ભણાવાય છે.

સં. ૨૦૦૨ ના જોઈ વદિ ૦)) અને અશ્વાઠ શુદ્ધિ ૧૧ ને બુધવારની મિટીંગમાં સ્થાનિક મેમ્બરોના મત પત્રકથી મેનેજીંગ કમિટીની ચૂંટણી કરવાનું નિર્ણયિત કરવામાં આવ્યું અને તે માટે નીચે પ્રમાણે પાંચ ગૃહસ્થોની એક ચૂંટણી-કમિટી નીમવામાં આવેલ.

શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ
શ્રી જુલાબચંદ આણંદજી દોશી શ્રી જીવરાજભાઈ રતનશી શાહ
શ્રી બેચરલાલ નાનચંદ શાહ.

સં. ૨૦૦૨ ના અશ્વાઠ વદિ ૭ ની જનરલ કમિટીમાં આવેલ મતપત્રકો પરથી ચૂંટાયેલ મેનેજીંગ કમિટીની જાહેરાત કરવામાં આવી, જે કમિટીના નામે આ રિપોર્ટમાં શરૂઆતમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. પ્રમુખ તરીકે શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી, ઉપપ્રમુખ તરીકે શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠ અને ઝોનરરી સેક્રેટરીઓ તરીકે શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ તથા શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહની ચૂંટણી કરવામાં આવી.

સં. ૨૦૦૪ ના અશ્વાઠ વદિ ત્રીજ ને જાનિવારના રોજ સભાના આજીવન પ્રમુખ અને ઉત્કર્ષ કરનાર સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજીના આરસના બસ્ટ માટે રૂ. ૩૦૦૦) મંજૂર કરવામાં આવ્યા.

સં. ૨૦૦૬ ના માગશ્વર શુદ્ધિ ૧૩ ને જાનિવારના રોજ સભાના ઉત્કર્ષમાં જલ્દિ કરનાર અને સાહિત્યસેવી સ્વ. શ્રી મોતીચંદભાઈ ગિરધરલાલ કાપડિયાને માનપત્ર આપવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો.

સં. ૨૦૦૬ ના માહ વદિ ત્રીજના રોજ “ જૈન ધર્મ પ્રકાશ ” માસિકને અસલ ખોટ પડતી હોઇને તે દૂર કરવા માટે “ પ્રકાશ ”નું લવાજમ જે અભાર પર્થાન્ત રૂ. ૧-૮-૦ હવે તે વધારીને સં. ૨૦૦૬ ના કાર્તિકથી રૂ. ૩-૦-૦ કરવામાં આવ્યું.

સં. ૨૦૦૬ ના વૈશાખ શુદ્ધિ પુનમ તથા પ્રથમ અશ્વાઠ શુદ્ધિ ૧૨ ને મંગળવારના રોજ

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજી આરસનું ૫૨૮ રાવસાહેબ શ્રીયુત કાન્તિલાલ ઇશ્વરલાલના હસ્તે પ્રથમ અશાઠ વદિ ૯ શનિ, તા. ૮ મી જુલાઈ ૧૯૫૦ ના રોજ ખુલ્લું મુકાવવાનું નિર્ણય કરવામાં આવ્યું અને તેને માટે નીચેના ગૃહસ્થોની કમિટી નિયુક્ત કરવામાં આવી.

શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી	શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠ
શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ	શ્રી દીપચંદ જીવણલાલ શાહ
શ્રી ખાંતિલાલ અમરચંદ વોરા	શ્રી શુભાખચંદ લલ્લુભાઈ શાહ

આ ઉપરાંત વિનંતિપત્રો મંજૂર કરવામાં, વહીવટી કાર્યો અંગે તેમજ બજેટ સંબંધી મિટીંગો મેળવવામાં આવેલ.

તદુપરાંત શ્રી નેમચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા, શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજી, શ્રી ગિરધરલાલ દેવચંદ, શ્રી જાદવજીભાઈ નરશીલાસ, શ્રી પરમાણંદ અમરચંદ વોરા વિગેરેના અવસાન સંબંધે શોકદર્શક મિટીંગો મેળવવામાં આવેલ.

શ્રી સભા ખાતું

સં. ૧૯૯૮ ની આખરે આ ખાતામાં રૂ. ૧૨૭૩૩૧૩૩ દેવા હતા તે સં. ૨૦૦૬ ની આખરે રૂ. ૭૬૭૫૩૩૩ દેવા રહ્યા છે. આ ખાતામાં શ્રી "જૈન ધર્મ પ્રકાશ" ની ખોટ ખાતાના ખેંચાર્તા રૂ. ૭૦૦૦) સાત હજાર માંડી વાળવામાં આવ્યા છે. આ ઉપરાંત આ ખાતામાંથી કાર્તિક શુદ્ધિ છટ્ટના રોજ જ્ઞાન સમીપે, વૈશાખ શુદ્ધિ આઠમે પૂ. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજની મૂર્તિ સમીપે પૂજા લખાવવામાં આવે છે. સભાની લાઇબ્રેરી માટે દૈનિક વર્તમાન પત્રો, અઠવાલિકા, પાક્ષિકા, માસિકા તેમજ વાંચવા યોગ્ય નૂતન પુસ્તકો મગાવવામાં આવે છે તેમજ અત્રેની શ્રી ઉજ્જવળાઈ જૈન કન્યાશાળાને રૂ. ૧૨૫) શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળાને રૂ. ૧૦૦) અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન સામાયિકશાળાને રૂ. ૨૦) વાર્ષિક ખાંટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

સભાસદની ફી ખાતું

આ ખાતામાં સમાના મકાનતા ભાડા તથા વાર્ષિક સભાસદની ફી જમા કરવામાં આવે છે અને નોકર પગાર, કંટીજટ ખર્ચ, મેળાવડા તથા માનપત્રો વગેરેનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે. સં. ૧૯૯૮ ની આખરે આ ખાતે રૂ. ૪૩૬૬૧૩૩૩ દેવા હતા તે સં. ૨૦૦૬ ની આખરે રૂ. ૭૫૫૩૩૩૩ દેવા રહ્યા છે.

લાઈફ મેમ્બરની ફી ખાતું

આ ખાતે સં. ૧૯૯૮ માં રૂ. ૩૧૨૭૮૧ જમા હતા તે સં. ૧૯૯૯ થી સં. ૨૦૦૬ ની આખરે સુધીમાં નવા પેટ્રોનો તથા લાઈફ મેમ્બરોની વૃદ્ધિ થતાં રૂ. ૪૬૬૭૫૫ જમા થયા છે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ખાતું

યુદ્ધકાળ દરમિયાન કાગળો તથા પ્રિન્ટીંગના ભાવો વધતા ગયા અને યુદ્ધની પૂર્ણ હિતિ પછી પણ પરિસ્થિતિમાં સુધારો થવાને બદલે મોઢવારી વધતી ચાલી. "શ્રી જૈન

અંક ૨ જો]

સભાનો આઠ વર્ષનો સંક્ષિપ્ત રિપોર્ટ

૪૫

ધર્મ પ્રકાશ” ની પડતર કિંમત પણ વધીને રૂ. ચાર જેટલી થઈ ગઈ. વર્ષોથી જૈન ધર્મના પ્રચારનો જે આદર્શ સભાએ સેવેલ તે આદર્શ પાર પાડવા માટે “ પરિસ્થિતિ સુધરી જશે ” એવા આશાવાદમાં રહીને માત્ર રૂ. દોઢના લવાજમે માસિક આપવું ચાલુ જ રાખ્યું અને પડતી ખોટને પહોંચી વળવા માટે “ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ સહાયક ફંડ ” શરૂ કરવામાં આવ્યું. જે કે શરૂઆતના એ ત્રણ વર્ષોમાં આ ફંડમાં સારી રકમની સહાય મળી પરંતુ પાછળથી તે સહાય મંદ થતી ગઈ અને છેવટે સં. ૨૦૦૬ માં “ પ્રકાશ ” ના લવાજમમાં વધારો કરવામાં આવ્યો.

વિષમ પરિસ્થિતિને કારણે “ પ્રકાશ ” ને આશરે રૂ. દસ હજાર ઉપરાંતની ખોટ સહન કરવી પડી. “ પ્રકાશ ” હંમેશાં ઊંચા પ્રકારના ગ્લેઝ કાગળ પર છપાય છે અને વાંચન પણ પૂરતું આપવામાં આવે છે એટલે તેની પડતર કિંમત ઊંચી રહે છે. વળી જે લવાજમનો વધારો કરવામાં આવ્યો છે તે તો ફક્ત ગ્રાહક બંધુઓને જ લાગુ પડે છે, સભાના લાઠફ મેમ્બરોને તો તે ભેટ તરીકે આપવું જ રહ્યું એટલે હજી પણ વર્ષ દહાડે થોડી ખોટ સહન કરવી પડે છે.

“ પ્રકાશ સહાયક ફંડમાં ” કોણે કોણે કેટલી રકમની સહાય આપેલ તે તે વખતના “ પ્રકાશ ” માસિકમાં વિગતવાર દર્શાવવામાં આવેલ છે. છેવટે સં. ૨૦૦૬ ની સાલમાં “ પ્રકાશ ” ખાતે ખેંચાતી રૂ. ૭૦૦૦) સાત હજારની રકમ સભા ખાતે માંડી વાળવામાં આવી છે.

“ પ્રકાશ ” નો જે પ્રચાર છે, “ પ્રકાશ ” પ્રત્યે ગ્રાહકોની જે ચાહના છે અને “ પ્રકાશ ” પ્રત્યે લેખકબંધુઓનો જે આદરભાવ છે તે માટે “ પ્રકાશ ” હંમેશા મગફળી ધરાવે છે અને હજી પણ જૈન ધર્મના વિશેષ ને વિશેષ પ્રચાર માટે પ્રયાસ કરતા રહેવાની મનોબિલાપા છે. “ પ્રકાશ ” જેટલા દીર્ઘ આયુષ્યવાળું એક પણ માસિક જૈન સમાજમાં નથી, જે પરમકૃપાળુની કૃપાનું જ ફળ છે. “ પ્રકાશ ” સહાયક ફંડમાં જે જે દાતાઓએ મદદ કરી છે તેઓ પ્રકાશના ઉત્કર્ષના યશના ભાગીદાર છે અને તે અંગે તેઓનો આભાર વ્યક્ત કરવામાં આવે છે. ખાસ કરીને સર કીકાભાઈ પ્રેમચંદ આ સહાયકફંડમાં ૫૦૦-૧૦૦૦-૫૦૦ એ પ્રમાણે રૂ. ૨) એ હજારની મદદ કરેલ છે, જે અભિનંદનીય છે. “ સહાય ” ની નોંધ નીચે પ્રમાણે—

સં. ૧૯૬૯ રૂ. ૧૦૮૬) (રૂ. ૧૦૦૦, સર કીકાભાઈ પ્રેમચંદ)

સં. ૨૦૦૦ રૂ. ૫૦૭ (રૂ. ૫૦૦, , ,)

સં. ૨૦૦૧ રૂ. ૧૨૪) (ગ્રાહક બંધુઓ)

સં. ૨૦૦૨ રૂ. ૨૧૦૬૧ (સભાસદ બંધુઓ, ગ્રાહકો અને પરચુરણ)

સં. ૨૦૦૩ રૂ. ૭૦૫૧૧ (ગ્રાહક બંધુઓ વિગેરે)

૪૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[માગંશીર્ષ]

સં. ૨૦૦૪ રૂ. ૪૨૩૧ (ગ્રાહક બંધુઓ વિગેરે)

સં. ૨૦૦૫ રૂ. ૧૫૦૧ (, ,)

સં. ૨૦૦૬ રૂ. ૧૬૧૧ (, ,)

અમુક અમુક પ્રસંગને અનુલક્ષીને “ પ્રકાશ ” ના સ્પેશલ અંકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હતા. સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈનો સ્મરણીક, સ્વ. શ્રી વિજયનેમિસુરિજીને અર્પાંજલિ અંક, શ્રી મોતીચંદભાઈ સન્માન-સમારંભ અંક, શ્રી કુંવરજીભાઈ જસ્ટ-આનાવરણુ વિધિ અંક. વિગેરે વિગેરે.

“ પ્રકાશ ” ની અમુક નકલો પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીઓને તેમજ કેટલીક સંસ્થાઓને બેટ તરીકે મોકલવામાં આવે છે.

આવણુ શુદ્ધિ ત્રીજ, વર્ષગાંઠ ખાતું.

યુદ્ધકાળ દરમિયાન અને પછી પણ સામુદાયિક જમણ પર પ્રતિબંધ હોવાથી સભાની વર્ષગાંઠને દિવસે સભાના મકાનમાં પ્રભુજી પધરાવી સવારના પૂજા બણાવવામાં આવે છે અને બપોરના ટી-પાર્ટી કરવામાં આવે છે.

કાર્તિક શુદ્ધિ છઠ્ઠ

આ દિવસે પણ સવારના જ્ઞાન સમીપે પંચજ્ઞાનની પૂજા બણાવવામાં આવે છે અને બપોરના હાલના કાયદા અનુસાર ટી-પાર્ટી કરવામાં આવે છે.

લાઠજેરી

સભા હસ્તક નમૂનેદાર લાઠજેરી છે. ધાર્મિક પુસ્તકો વિશાળ સંખ્યામાં છે, જેનો લાભ વિશેષ સંખ્યામાં લેવાય છે. વર્ષોવર્ષ નવા નવા પુસ્તકો વસાવવામાં આવે છે. લાઠજેરી ખાતે ૧૧૧૫૬૧ ના પુસ્તકો છે.

શ્રી જીવદયા

આ ખાતું સભા સંભાળે છે. આ ખાતે કુંડ પણ ઠીક છે. દરવર્ષે વ્યાજ રકમના દનિયા પળાવવામાં આવતાં અને પર્યુષણના આઠે દિવસ માછલાની જળ છોડાવવામાં આવતી અને તેને માટે વાર્ષિક રૂ. ૮૦૦ થી ૬૦૦) નો ખર્ચ કરવામાં આવતો, પરંતુ નિર્વાસિત લોકોના આગમન પછી આ વ્યવસ્થા બરાબર રીતે ન સચવાઈ શકવાથી બે વર્ષથી આ કાર્ય બંધ કરવામાં આવ્યું છે. સભા હસ્તક આ ખાતાના રૂ. ૮૮૫૫૩ છે. આ ઉપરાંત સૌરાષ્ટ્ર સરકારના ત્રણ ટકાના વ્યાજના રૂ. ૩૪૦૦ (૨૦૦૦+૧૪૦૦) ના ખોન્ડ છે.

પ્રકીર્ણ

જનતામાં જ્ઞાનની ભૂખ જગે અને સુસંસ્કારોનું સિંચન થાય તેવા હેતુથી સં. ૨૦૦૨ માં સભા તરફથી “ ભાષણ-ત્રિણિ ” ગોઠવવામાં આવેલ પણ તેને બહુ આવકાર ન મળવાથી ત્રણ ચાર પ્રવચનો બાદ તે યોજના પડતી મૂકવામાં આવી હતી.

(૧) સં. ૨૦૦૨ ના અઝાડ વદિ ૦)) ને રવિવારના રોજ જાપોરના સાડાચાર વાગે શ્રી ભીમજીભાઈ હરજીવન સુશીલનું “લગવાન મહાવીરનો શ્રમજીયુગ” એ વિષય પરત્વે પ્રવચન રાખવામાં આવેલ.

(૨) સં. ૨૦૦૨ના આવજી શુદ્ધ ૭ ને રવિવારના રોજ “લગવાન મહાવીર અને કદપસૂત્ર” એ વિષય પરત્વે શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીનું પ્રવચન રાખવામાં આવેલ.

(૩) સં. ૨૦૦૨ ના ભાદરવા શુદ્ધ પાંચમના રોજ સવારના “ક્ષમાપના-મહોત્સવ” રાખવામાં આવેલ જે સમયે પૂ. મુનિરાજશ્રી વિજ્ઞાનવિજયજી, પૂ. મુનિશ્રી ચેતનવિજયજી તથા શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીના “ક્ષમા” ને લગતા પ્રવચનો થયા હતા.

(૪) શ્રી ૨૦૦૨ ના આસો વદિ ૮ ને શુક્રવારના રોજ સવારના નવ વાગે સદ્-ગુણાનુરાગી મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજની પુણ્યતિથિ ઉજવવામાં આવેલ. જે પ્રસંગે પૂ. મુનિરાજશ્રી વિજ્ઞાનવિજયજી, પૂ. મુનિશ્રી ચેતનવિજયજી, શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી, શ્રી જગજીવનદાસ પોપટલાલ પંડિત અને શ્રી અમરચંદ માવજીના સ્વર્ગસ્થના જીવનને અંગે પ્રેરણાદાયક પ્રવચનો થયેલ.

સભા તરફથી વર્ષો થયા સંસ્કૃત વર્ગ ચલાવવામાં આવે છે, જેનો ધણા જૈન-જૈનેતર જાત્રો લાલ લઈ રહ્યા છે.

એન્જ્યુકેશન બોર્ડની ધાર્મિક પરીક્ષાના સેન્ટર તરીકે સભા કામ કરે છે.

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આજુદજીના આરસના યરટનો અનાવરણ-મહોત્સવ બારે દબદબાપૂર્વક ઉજવાયો હતો. તે સમયે બહારગામથી સેંકડો શુભેચ્છાના સંદેશાઓ આવ્યા હતા તેમજ રાવસાહેબ શ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલના અધ્યક્ષપદે, ખીખ બહારગામના માનવંત મહેમાનોની હાજરી વચ્ચે, આ પ્રસંગ સફળતાપૂર્વક પાર પડ્યો હતો. યરટ શ્રી પરમાજુદ કુંવરજી કાપડિયાની જાતિદેખરેખ નીચે, જાણીતા શિલ્પી વાઘ હસ્તક તૈયાર થયેલ હોષ ધણું જ આકર્ષક અને સુરમ્ય બનેલ છે. યરટ સભાના ઉપરના હોલમાં મધ્ય સ્થળે ગોઠવવામાં આવ્યું છે.

આ ઉપરાંત શ્રીયુત મોતીચંદભાઈ ગિરધરલાલ કાપડિયાને માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો પણ શ્રી નટવરલાલ માણેકલાલ સુરતીના પ્રમુખસ્થાને કરવામાં આવેલ, જે પ્રસંગ પણ બારે ઉમળકાબેર ઉજવાયો હતો. આ જાને પ્રસંગોને અનુલક્ષીને “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” ના ખાસ અંકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હતા.

પ્રાંતે અમો એટલું જ ઇચ્છીએ છીએ કે-સભાસદ અધુઓ આ સભાને પોતાની ગણી તેના ઉત્કર્ષ માટે ફાળો આપે અને એ રીતે જ્ઞાન-પ્રચાર અને જૈન ધર્મના પ્રચારના મહદ્ પુણ્યના ભાગ્યશાળી બને. અમોને મળેલ સહકાર બદલ સૌ કોઇનો આભાર વ્યક્ત કરવામાં આવે છે.

૪૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[માર્ગશીર્ષ

સં. ૨૦૦૬ ના આસો વદ ૦)) સુધીનું સરવૈયું.

જ

ઉ

૬૬૭૫૩૩ શ્રી સભા ખાતે
 ૩૫૫૩૩૩ શ્રી સભાસદની શી ખાતે
 ૪૬૬૭૫૩ શ્રી લાઘજી મેઝરની શી
 ૪૬૪૦૧૧૧૧ શ્રાવણ શુદ્ધ ત્રીજ વર્ષગાંઠ
 ૫૦૦) કાર્તિક શુદ્ધ છઠ્ઠી-ટી-પાર્તી
 ૮૮૫૫૩૩ શ્રી જીવદયા ખાતે
 ૨૪૦૪૦૧ શેઠ ત્રિભુવન ભાણુજી કન્યાશાળા
 ૭૧૦૧૨ જાહેન મોંઘી લગ્ન સમારક
 ૩૭૪)૧૧ શ્રાવણ શુદ્ધ ત્રીજ માછલાની
 જળ છોડાવવા
 ૨૦૬)૨ કાર્તિક શુદ્ધ બીજે શ્રી ઉગ્રમ-
 આધકન્યાશાળામાં પ્રભાવનાના
 ૮૭૦૧ શ્રી જૈન ઓર્ડીંગ ખાતે
 ૪૦૦૧૩ શ્રી કુંવરજીભાઈ સ્વર્ગવાસ
 તિથિ પૂજા ભણાવવા ખાતે
 ૧૦૩૪૧૧૨ ગાંધી અમરચંદ ઘેઝાભાઈ
 તરફથી પુસ્તક છપાવવા
 ૨૪૪૧૨ અઠ્ઠમાતીને પ્રભાવના ખાતે
 ૬૬૦૭)૩૩ જુકો છપાવવાના, જુકસેલરોના
 પરચુરણ ખાતે
 ૨૩૩૩૩ વાર્ષિક મેઝરોના તથા
 લાઘજીરી ડીપોઝીટના
 ૧૩૫૧૧૩૩ ઉજલેક ખાતે દેવા

૮૩૭૩૦૧૧

૧૬૨૫૧૧ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ ખાતે
 ૧૧૧૫૬૧ શ્રી લાઘજીરી ખાતે
 ૭૦૧૧૧૧ શ્રી ટિકીટના મેળ ખાતે
 ૫૧૪૩)૦૧૧ વેચવાના પરભાર્યા પુસ્તકો ખાતે
 ૭૭૭૬૧૧૧૧ સભાની છપાવેલી જુકો
 ૨૫૬૬૫)૩૩ સભાના મકાન ખાતે
 ૨૩૨૮૫૩૩ સૌરાષ્ટ્ર એક ખાતે
 ૨૪૧૭)૩૩ શ્રી કુંવરજી આણુંદળ સમારક
 ફંડ ખાતે
 ૪૨૬૨૧૩૩ ભાડુતો, કાગળ, જુકસેલરો વિગેરે
 પાસે લેણા.
 ૫૪૩૧૧ વાર્ષિક મેઝરો પાસે
 ૬૬૫) ઉજલેક વી. પી. વિગેરેના
 ૧૦૬૧૧૧૧૩ શ્રી પુરાંત જણસે રોકડા
 ૮૩૭૩૬૧૧૧૧ પાળા ફે

આ સરવૈયું સં. ૨૦૦૭ ના આસો વદિ ૧૩ ની મેનેજીંગ કમિટીમાં અને સં. ૨૦૦૮ ના
 કાર્તિક શુદ્ધ ૭ ને સોમવારની જનરલ કમિટીમાં મંજૂર કરવામાં આવેલ છે.

પ્રકીર્ણ

ચાતુર્માસ—પારવર્તન.

વડવામાં બિરાજતા મુનિરાજશ્રી ચંદ્રકાંતસાગરજી મહારાજ તથા મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજે કાર્તિકી પૂર્ણિમાના રોજ શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલને બંગલે ચાતુર્માસ બદલ્યું હતું. તે જ દિવસે બપોરે કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યની જયંતિ મુનિરાજશ્રીના અધ્યક્ષસ્થાને ઉજવવામાં આવેલ, જે પ્રસંગે ઠીક પ્રવચનો થયેલ.

કાર્તિક વદિ એકમને દિવસે સ્વ. ગોવીંદલાલ ગાંડાલાલની ધર્મપત્ની દીનાબીબાઈની વિનંતિથી તેમના ફેક્ટરીએ પધારેલ, જ્યાં બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ અને રાત્રિના ભાવના થયેલ. પરંતુ મધ્ય રાત્રિએ એકાએક અગ્નિપ્રકોપ થતાં મહામુશીબતે શાસનદેવની કૃપાથી મુનિરાજશ્રી આદિ સર્વનો બચાવ થયેલ. વદિ ત્રીજને દિવસે શ્રી ખોડીદાસ હેમચંદ રાયલીના મકાને પધારતાં પૂજા ભણાવવામાં આવેલ. સંઘના આગ્રહથી મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી કા. વ. ૧૨ થી સમવસરણના વંડે વ્યાખ્યાન આપવા માટે પધારે છે. મા. શુ. ત્રીજને દિવસે અગ્નિ-પ્રકોપના અકસ્માત સમયે તનતોડ મહેનત કરનાર નિર્વાસિત બંધુ બચુભાઈ તથા ભાવસાર તારાચંદ મોહનલાલને પારિતોષિક આપવાનું નિર્ણયિત થયું હતું.

શ્રી ચુનીલાલ દુર્લભજી પારેખના બંગલે ચાતુર્માસ રહેલ પં. શ્રી કનકવિજયજી આદિ ઠાણા કાર્તિકી પૂર્ણિમાના રોજ શ્રી રવચંદ ગોરધનને ત્યાં ચાતુર્માસ પરિવર્તન માટે પધાર્યા હતા, જ્યાં બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ. બાદ વદિ એકમના રોજ શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠના બંગલે પધાર્યા હતા જ્યાં બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ. તેઓશ્રી કા. વ. ૧૧ ને રવિવારના અત્રેથી વિહાર કરી પાલીતાણા પધારતાં વરતેજ મુકામે સારી સંખ્યામાં જનતા ગઈ હતી. બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ.

કાળધર્મ પામ્યા.

પં. શ્રી કંચનવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિશ્રી ભરતવિજયજી અત્રે વડવાના ઉપાશ્રયે લાંબા સમયથી પક્ષઘાતની બીમારી ભોગવતા હતા. તેઓશ્રી કા. વ. ૨ ને શુરુવારના સાંજના પાંચ કલાકે સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગસ્થ થયા છે. તેઓશ્રીનો અગ્નિસંસ્કાર કા. વ. ૩ ના રોજ કરવામાં આવેલ. વડવાના સંઘે મુનિશ્રીની સારી રીતે વૈયાવચ્ચ કરી હતી.

પં. શ્રી કંચનવિજયજી પણુ પાટણખાતે ખેતરવસીના ઉપાશ્રયે કાર્તિક શુદ્ધ ૩ ના રોજ સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ વર્ષે તેમના શુરુદેવ આ. શ્રી વિજયભક્તિસૂરિજી સાથે ચાતુર્માસ રહ્યા હતા. વાની બીમારી લાંબા સમયથી હતી. પૂ. શુરુદેવે સારી રીતે આરાધના કરાવી હતી. સ્વર્ગસ્થ પંન્યાસશ્રીએ શાસનસેવાના સારાં કાર્યો હતા તેમજ સાહિત્યોદ્ધાર પણુ કરેલ.

બંને મુનિરાજો ભાવસાર જ્ઞાતિના હતા. વડવાના દેરાસરે ભાવસાર બંધુઓ તરફથી બંને મુનિરાજોના આત્મકલ્યાણાર્થે અઠ્ઠાઈ મંહોત્સવાદિ કરવામાં આવેલ.

સંયુક્ત અંક

સને ૧૯૫૨ થી “શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ” માસિકની પ્રસિદ્ધિની તા. ૨૫ મી મંજૂર થઈને આવવાથી, ડીસેમ્બર તા. ૫ મીનો માર્ગશીર્ષ માસનો આ અંક પ્રગટ થયા પછી હવે પછીનો પોષ-મહાનો સંયુક્ત અંક તા. ૨૫ મી જાન્યુઆરી પોસ વદિ ૧૪ ને શુક્રવરના રોજ બહાર પડશે.

જીવનને સ્પર્શતા પ્રશ્નોને સંક્ષિપ્તમાં સમજાવતાં

અવશ્ય વાંચો.

પાંચ પુષ્પો

વસાવી દેવો.

ત્રણ મહાન તકો

૦-૧૦-૦

આદર્શ દેવ

૦-૧૦-૦

સફળતાની સીડી

૦-૧૦-૦

શુરુ દર્શન

૦-૧૦-૦

સાચું અંનં ખોટું

૦-૧૨-૦

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પંચકલ્યાણક પૂજા.

[નવી આવૃત્તિ-અર્થ સાથે.]

સભા તરફથી ઉપરોક્ત પૂજા બહાર પડેલ, તે ધણા સમયથી શીલકમાં ન હોવાથી તેની આ સુધારેથી નવી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવી છે. પૂજનો અર્થ સ્વ શ્રી કુંવરજીભાઈનો લખેલ હોવાથી સમજવામાં ઘણી જ સરલતા રહે છે.

કિંમત પાંચ આના. પોસ્ટેજ અલગ.

લખો.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

ખેદકારક સ્વર્ગવાસ

ભાવનગરનિવાસી શ્રી પરમાણંદ નરશીદાસ શાહ ૫૮ વર્ષની વયે સં. ૨૦૦૮ ના કાર્તિક શુદ્ધ તેરસ ને રવિવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી સ્વભાવે મિલનસાર, શાંત પ્રકૃતિના તથા વ્યાપારસિક હતા. સ્વર્ગસ્થે હલમાં જ અત્રેના સંઘને ઉપાશ્રય બનાવવા માટે જમાદારની શેરીના પોતાના મકાનની અમુક જગ્યા અર્પણ કરેલ છે. આ ઉપરાંત અત્રેના મોટા જિનાલયમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને તથા દાદા સાહેબમાં શ્રી ચંદ્રપ્રભુને ગાદીનશીન કરવામાં ભાગ લીધો હતો, અમો સ્વર્ગસ્થના આત્માની શાંતિ ઇચ્છી તેમના સુપુત્ર આલુભાઈ વિગેરે આમજનોને દિલાસો આપીએ છીએ.

મુદ્રક: શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.